

Helsingin

SUOMALAINEN KLUBI

Klubilehti 3/2011

Klubin gastronominen kerho vieraili Ranskassa.
Ryhmä koolla maineikkaan Paul Bocusen ravintolan edessä Lyonissa

Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi

Kuoron 10 v. ja Klubin 135 v. juhluvuosien kunniaksi julkaistiin kuoron CD/DVD Klubikonsertissa Helsingin Konservatoriossa perjantaina 30.9.2011.

Äänitteelle on tallennettu kuoron 10-vuotisjuhlakonsertin ohjelmisto ja DVD:tä on täydennetty lauluihin sopivilla kuvauksilla. Siinä on myös lyhyt kuvaus Klubin toiminnasta. Se sopii hyvin lahjaksi, muistoesineeksi ja Klubin käyntikortiksi.

CD/DVD:n saat postitettuna ilmoittamaasi osoitteeseen maksamalla 25 euroa Klubin kuoron tilille 147030-234438 ja lisäämällä maksun viestiin nimesi ja osoitteen.

Voit myös hankkia sen klubimestareilta tai kuoron jäseniltä.

CD/DVD –levyjä on rajallinen määrä, joten toimi nopeasti.

KLUBIN KUORO

Sisältö

Sisältö 3/2011

Puheenjohtajalta - Johannes Koroma	4
Päätoimittajalta - Leif Eklöf	6
Klubi etsii toiminnanjohtajaa - Johtokunta	7
Kantapöydässä - Pöytälainen	8
Ruokaretki Lyoniin - Pekka Ritvos	10
Jutta Urpilainen ministerilounaalla - Weijo Pitkänen	16
Viini-ilta - Jorma Hämäläinen	20
Skruuvia Tallinnassa - Pellervo Erkkilä	21
Maanpuolustusharrastajat Tukholmassa - Leif Eklöf	22
Digikamera- ja luontokuvauspiirin retki - Kalevi Suortti	24
Tennis- ja kulttuurimatka Pärnuun - Osmo Kähkönen	26
Klubin kuoro ja Praha - Aatu Leinonen	28
Klubin veneretki 2011 - Kaj Sarpaneva	30
Klubin golfmestaruus - Jusa Laurila	32
Rapuilta - Pekka Ritvos	34
Saaristoristeily - Matti Ahjopalo	38
Satonäkymät - Kauko Lehti	39
Hyvyyden ja pahuuden verkosto - Weijo Pitkänen	40
Historian ilta - Yrjö Larmola	44
Uusien jäsenten ilta ja Suomi nousuun - Kauko Lehti	48
Skruuvien SM- kisat - Pellervo Erkkilä	49
Oikeuspolitiikan ilta - Mika Ilveskero	50
Aleksin laatta - Elias Iirola	51
Klubin kuva-arkisto - Elias Iirola	52
Tampereen Suomalainen Klubi 120 vuotta - Leif Eklöf	52
Kansalliskirjaston karttahanke - Olli Alho	53
Klubilaiset Venäjän jokiristeilyllä - Lauri Palojarvi	54
Uusi kokoelma kuvanveistoa - Veikko Löyttyniemi	62

Helsingin Suomalainen Klubi -lehti

Julkaisija: Helsingin Suomalainen Klubi ry (www.Klubi.fi)
 Kansakoulukuja 3. 00100 Helsinki
 puh. + 358 9 586 8830 fax + 358 9 5868 8370
 Ilmestyy jäsenlehtenä neljä kertaa vuodessa
 Päätoimittaja: Leif Eklöf
 Graafikko: Yrjö Klippi
 Kansilehden valokuva Jouni Päivölä
 Toimituskunta: vakinaiset kirjoittajat
 Paino: Forssa Print

www.Klubi.fi

Suuri ponnistus on ohi

Johannes Koroma

■ ■ Klubitalomme moniin vuosiin mittavin korjausinvestointi päättyi syyskuun puolivälissä. Ilmastointikorjaus ja sitä edeltänyt yläkellarin klubitilojen kunnostus toteutettiin varsin tarkasti kustannusarvion ja sovitun aikataulun puitteissa. Sitä voi pitää hyvänä saavutuksena ja siitä kiitos lankeaa klubimme osalta erityisesti Erkki Anttilalle ja Marko Häkikselle rakennusurakan varsinaisia tekijöitä unohtamatta.

Kokoomus on muuttanut taikaisin omiin tiloihinsa ja ensikokemukset ”työilman” kohenemisesta ovat olleet myönteisiä. Voimme nyt tarjota vuokralaisillemme nykyaikaiset toimitilat. Vaikka syksy alkoi remontin johdosta vähän ontuen, jäsentöimintään sen vaikutukset olivat siedettäviä. Ravintoloitsijamme sen sijaan joutui venymään ja myymään ”ei-oota” joillekin asiakkaille. Ongelmista on kuitenkin selvitty hyvällä tahdolla ja joustavuudella.

Korjaustyö oli tarpeen, jos Suomen ilmasto muuttuu edelleen lämpenemisen suuntaan, kuten viime kesä osoitti. Pitkäaikaiset ja maksukykyiset vuokralaiset ovat toimintamme rahoituksen kannalta välttämättömiä. Ilman sitä klubin toimintaedellytykset

kapenevat olennaisesti. Kilpailu hyvistä vuokralaisista on kiristynyt ja taloudellisen tilanteen yleinen heikkeneminen on jo Helsingin keskustassakin aiheuttanut toimistotilan ylitarjonnan.

Ilmastointikorjaus on tilapäisesti supistanut klubin tuottoja. Kuluvan vuoden budjetissa ei ollut huomioitu sitä, että vuokratulot laskevat korjaustyön vuoksi. Samasta syystä ravintola joutui lopettamaan kauden keväällä tavallista varhaisemmin ja aloittamaan syksyllä tavallista myöhemmin. Kaikki tilat palasivat ravintolan käyttöön vasta syyskuun puolivälissä. Siksi myös ravintolayhtiön vuokranmaksu klubille jää budjetoitua alhaisemmaksi. Nämä alentavat koko vuoden tuottoja. Tulojen supistuminen on kuitenkin vain kertaluontoista. Alustava arvio ensi vuoden tuloksesta korjaa tilanteen, kunhan pidämme tarkasti huolen menoitamme. Ensi vuoden toiminnan suunnittelu ja budjetin valmistelu käynnistettiin elokuussa ja se esitellään perinteiseen tapaan klubin syyskokouksessa jäsenten arvioitavaksi.

Tämän lehden ilmestyessä joulukuun kalenterissa lähempänä kuin kesälomat. Klubin toiminnat ovat valmistelleet erin-

omaisen ohjelman syyskaudelle. Uuden hallituksen ministerit ovat toisensa jälkeen lupautuneet vierailemaan kuukausilounaallamme. Skruuvi-akatemia tarjoaa perusopetusta tämän arvokkaan pelin saloihin. Perinteisille kirjallisuusilloille, talousohjelmalle, teatteri- ja matkailuohjelmalle, sotilas- ja ulkopoliittisille alustuksille sekä lukuisille harrastuspiireille tarjoavat vaihtelua viinin, musiikin ja tanssiaisten merkeissä järjestettävät tilaisuudet. Poikkeuksellisen tapahtuma kiinnitän huomiota klubiveljemme Seppo Hovin suunnittelemaan sota-ajan lauluja muistelevaan ja niitä esittävään konserttiin marraskuun lopulla. Silloin onkin jo hyvä valmistautua sekä Itsenäisyyspäivän juhlaan ja kuoromme Joulukonserttiin.

Jyrki Berner luopuu tehtävästään

Syyskauden alkaessa kävi valitettavasti ilmi, että Jyrki Bernerin kesällä alkanut sairasloma jatkuu ainakin lokakuuhun saakka. Tästä syystä, pitkällisen harkinnan jälkeen Jyrki päätti luopua toiminnanjohtajan tehtävästä. Totesimme yhdessä, että terveyden vaaliminen on tärkeintä ja työura on alistettava sille. Kiitän vilpittömästi Jyrkiä hänen toiminnastaan klubin hyväksi. Se on ollut

tuloksellista ja tiedän myös jäsenkunnan arvostavan suuresti hänen toimintaansa.

Jyrki on hoitanut osa-aikaista tehtäväänsä uupumatta aamusta iltaan eikä ole tehnyt eroa toiminnanjohtajan tehtävien ja klubin jäsenistöiminnan välille. Hänen kaudellaan klubin harrastustoiminta ja jäsentilaisuuksien määrä on kasvanut, ja se on osaltaan johtanut jäsenmäärän kasvuun. Erityisenä huomion kohteena Jyrkillä on ollut Suomen Kansan Sähköisen Muistin laajentaminen Arvo Ylpön elämäntyöllä. Käsikirjoitus on saatu valmiiksi ja projekti jatkuu tietysti tulevaisuudessaakin sen mukaan kuin pystymme hankkimaan sille välttämätöntä ulkopuolista rahoitusta.

Johtokunta on päättänyt välit-

tömästi käynnistää uuden toiminnanjohtajan rekrytoinnin. Siitä on erillinen ilmoitus tässä lehdessä. Haemme klubin perinteitä arvostavaa, nykyistä toimintatapaa vahvistavaa ja sen idearikkaaseen kehittämiseen sitoutuvaa toiminnanjohtajaa. Toivomme, että oikea henkilö löytyy syksyn aikana ja hän olisi klubilaisten käytettävissä viimeistään vuoden vaihteesta alkaen.

Johannes Koroma

Klubiloiset pitävät yhtä!

Leif Eklöf

Tässä lehdessä selostetaan laajasti eri harrastuspiirien matkoja sekä Suomeen että ulkomaille. Maanpuolustus-harrastajat kävivät Tukholmassa, skruuvien harrastajat Tallinnassa, luontokuvaajat Rakinkotkassa, tenniksenpelaajat Pärnussa, kuoro Prahasa, matkailuharrastajat Volgalla ja Gastronominen Kerho Lyonissa. Ei siis riitä, että klubiveljet tapaavat toisiaan Kansakoulukujalla. Mainitut harrastepiirit pitävät yhteyttä myös aikoina, joina Klubi on suljettuna. Klubihenki on vahva.

■ Cover storyksi on tällä kertaa valittu Pekka Ritvoksen kirjoittama hieno matkakertomus ”Ruokakulttuurin juurilla”, jossa kerrotaan gastronomisen kerhomme vierailusta kahdessa lyonilaisessa ravintolassa.

Lehden välissä on liitteenä loppuvuoden ohjelma. Se kannattaa panna talteen. Korjauksia ja täydennyksiä tulee kuitenkin aina. Seuraa siksi Klubin nettisivuja. Viikkokirje ilmestyy kerran viikossa ja jäsentiedotetta päivitetään aina tarpeen tullen. Ellet saa viikkokirjeitä ilmoita sähköpostiosoitteesi sihteerille sihteer@klubi.fi. Seuraava jäsenluettelo julkaistaan alkuvuodesta. Pidätän huolta siitä, että toimistolla on käytettävissä kuvasi!

135-vuotisjuhlavuonna tärkeänä teemana on Suomi nousuun. Katso ohjelmasta ja osallistu tilaisuuksiin.

Klubin syyskokous pidetään 17.11. Se on vuoden tärkeimpiä tapahtumia. Kokouksessa valitaan muun muassa johtokuntaan uudet jäsenet erovuoroisten tilalle. Tule paikalle vaikuttamaan valintoihin. Tässä lehdessä on virallinen kokouskutsu.

Lehdessä on myös uuden toiminnanjohtajan hakuilmoitus. Klubiveljemme Jyrki Berner hoiti tointa lähes kuusi vuotta mutta hän halusi luopua terveydellisistä syistä. Lehden ja netin tekijät kiittävät ahkerää Jyrkiä panoksesta näissäkin toiminnoissa.

Tätä kirjoitettaessa pieni Klubi

delegaatio on juuri palannut Tampereelta Tampereen Suomalaisen Klubin 120-vuotisjuhlasta. Juhla oli hieno ja meidänkin Klubiamme todella Tampereella arvostetaan. Katso nettisivuilta Yhteistoimintaklubien selostus. Nämä klubithan ovat sopineet molemminpuolisista vierailuolouksista.

Hyvää loppusyksyä

*Leif Eklöf
Päätoimittaja
Webmaster*

Helsingin Suomalainen Klubi etsii toiminnanjohtajaa

Tarjoamme valittavalle henkilölle haastavan ja antoisan tehtävän 135 vuotiaan, perinnerikkaan ja arvostetun Helsingin Suomalainen Klubin toiminnan ja talouden vastuullisena johtajana. Klubissa on noin 3000 jäsentä ja sen vuotuinen liikevaihto on puolitoista miljoonaa euroa. Klubi omistaa kiinteistön, josta osa on vuokrattu ulkopuolisille tahoille.

- Valittavalta henkilöltä edellytämme kokemusta järjestötoiminnasta ja taloushallinnosta
- Tehtävän hoitaminen edellyttää ammattimaista otetta, kykyä rakentavaan yhteistyöhön sekä hyvää kommunikointitaitoa ja esiintymiskykyä
- Klubin kehittäminen vastaamaan tulevaisuuden tarpeita kuuluu toiminnanjohtajan tehtäviin
- Tehtävään käytettävästä työajasta sovitaan erikseen
- Klubin palveluksessa on päätoiminen klubin sihteerin ja kaksi klubimestaria
- Hakemukset lähetettävä 30.10.2011 mennessä

Tiedusteluihin vastaa johtokunnan puheenjohtaja Johannes Koroma, puhelin 050-1425 tai sähköpostitse: Johannes.Koroma@welho.com

Hakemukset palkkatoivomuksineen on osoitettava johtokunnan puheenjohtajalle osoitteella Helsingin Suomalainen Klubi, Kansakoulukuja 3, 00100 Helsinki. Kuoreen merkintä ”Toiminnanjohtaja”.

Helsingin Suomalaisen Klubin johtokunta

Alamäkeä ja aallokkoa

■ ■ **HYVÄT VELJET**, se on taas syksyn alkua. Klubi avautui, puuroa ja rapuja syötiin ja koivuissa pilkahtelee keltaisia lehtiä.

– Syksy saapuu verkkaisesti. Remontti jatkuu Klubilla, sadekausi on jatkanut viheriointiä ja lakoonnuttaa viljoja. Home uhkaa satoa.

– Haastat viisaita, veli. Talonpojan poikana olen huolekas. Korjuutyöt vaikeutuvat ja kuitavastuskustannukset kohoavat. Teollisuus, kauppa ja pankit kuorivat maamiehen työn tuloksista kerman päältä.

– Ja metsäkartellit puiden hinnoista.

– Oletko sinäkin maan tai metsän viljelijä?

– En ole, mutta kymmenen edellispolveani oli ja talonpojan geenejä on veressäni.

– Helsingin Sanomat osoitti leivän hinnan jakautumisen: teollisuus saa siitä 40 ja kauppa 44,2 prosenttia. Arvonlisävero vie 11,5 prosenttia...

– Mitä jää viljelijälle?

– Eipä paljon, vain 4,3 prosenttia ja siitäkin menee vero.

– Ei viljelijöitä kuitenkaan irtisanoita, niin kuin paperityöntekijöitä ja muita työläisiä.

– Viljelijät sanovat itse itsensä irti, kun eivät saa työstään palkkaa.

– Saavathan he tukiaisia

– Ne pelastavat meidän pohjoisen maataloutemme.

– Hyödymme me kaupunkilaisetkin niistä. Tukiaisia on tuossa sinunkin leipälautasellasi.

– Sanotaan, että kortti tuo ja vie, mutta maanviljelys on onnessa.

– Myllykosken paperitehtaan lopettivat sen tuottoon tyytymättömät osakkeenomistajat.

– Ahneus, ahneus! Poliitikot ovat markkinatalouden armoilla.

– Onko sillä armoa?

– **HALLITUS** syntyi sittenkin, vaikka keväällä epäilimme.

– Syntyi pihdeillä monipäisenä ja -puraisena. Taustakättilönä myhäili Timo.

– Pian saadaan uusi presidenttikin. Kukahan siinä häirii kätilönä?

– Jos Kaifas ja Pilatus löytävät toisensa, asia voi ratketa jo ensimmäisellä kierroksella. Keminmaan Paavalista tulee presidentti ja hänen apulaisestaan Timoteuksesta pääministeri. Saisimme itseriittoisen kaksikon, joka pesisi kätensä kansainvälisyydestä. Eroaisimme EU:sta ja kukkaroissamme kilisisivät vanhat nikkelimarkat.

– Jos niitä olisi. Ei tyhjä kukkaro kilise.

– Eikä vaaleja ole vielä käyty. Ehdokkaina on luotettavia aikamiehiäkin.

– **HUONOSTI** meni Daegussa. Vain kaksi yhdeksättä sijaa.

– Löysihän Uutisuudon Tervon ilon aiheenkin. Olli-Pekka Karjalaisen ja Antti Ruuskasen voittamiseen tarvittiin kumpaankin kahdeksan raavasta miestä.

– Kahden ja puolen tuhannen vuoden takaiset Kreikan olympialaiset jättivät meille perinnöksi yleisurheilukisat. Pieni Suomi on saanut monta kertaa iloita Hellaan laakereista.

– Oi, Hellaan laakeri ylhäinen, sinä ikävöity puu! Kädet ylitse vuosituhanten sinun lehviis kurottuu... Kuka runoili näin?

– Aale Tynni voitti tuolla runolla 1948 Lontoon kisojen taidekilpailuissa lyriikan sarjan. Hän oli ensimmäinen olympiakisojen kultamitalinainen.

– Onneksi ei viimeinen.

– Meillä oli kaksi hyvää kisalostajaa.

– Olisivat vielä parempia, jos toinen hidastaisi puhettaan ja toinen vähentäisi suoraa eläimelistä huutoaan.

– Siitä ei pääse mihinkään... ei yli eikä ympäri.

– **JOS ON KREIKASTA** ollut iloa, on siitä nyt murhettakin. Ovat heittäytyneet holtittomiksi.

– Hades, manalan ja rikkauden jumala, ummisti toisen silmänsä ja vei palvojansa alakertaan. Sieltä ne kerjäävät apua ahkerilta toisuskoisilta.

– Suomi yritti hihajokerilla välistävetoa, kun tuli ennen vaaleja uhottua estottomasti. Kansainvälisen politiikan kentällä vielä kokemattoman Jutan vaaleassa hahmossa esiintyneen Suomen neidon kasvoihin tuli tahra.

– Toivotaan, että aika pyyhkii sen.

– Tai taitavasti valittu pesuvesi. Sitähän komissiokin Olli Rehnin kanssa etsii.

– Pitäisi muistaa, että luottamuksen voi menettää vain kerran.

– Ovat kovin vaikeasti ymmärrettäviä nuo kansainvälisen politiikan ja talouselämän kuviot.

– Olisin ymmärtänyt monia asioita, ellei niitä olisi niin paljon selitelty.

– **DALAI LAMA** vieraili Suomessa. Poliitikoistamme vain ministeri Heidi Hautala uskalsi tavata hänet.

– Muut varoivat Kiinan reaktioita. Eikö meidän, itseämmekin

sorretun, tulisi tukea toisia pieniä sorrettuja?

– Kansa halusi nähdä hänet ja kuulla. Espoon areena täyttyi uteliaista.

– Jotkut kirkkoihmiset pelkäsivät, että Tiibetin henkinen johtaja houkuttelee herkkiä sieluja buddhalaisuuteen.

– Pelko oli turhaa. Hän kehotti jokaista pysymään omassa uskossaan.

– Ei kaikilla ole uskoa, ei minullakaan.

– Te uskotte uskottomuuteenne.

– **MIINAT** puhuttavat taas.

– Niiden kiellon hyväksyminen jätti lommon ulko- ja turvallisuuspoliittisen johtomme kilpeen.

– Leena Sharma antoi Suomen Kuvalehdessä hyvän ohjeen: Suomi voi luopua jalkaväki-miinoista siinä vaiheessa, kun Venäjä luopuu jalkaväestä.

– **NOKIALLA** menee huonosti.

– Kumpaa Nokiaa tarkoitat?

– Ai joo - molempia. Mission kaatuilijoiden jumaloima johtaja kompastui homouteen ja kännykkä-Nokia

omaa alamäkeensä. Molemmilla on edessään vaikea nousun aika, yhtä vaikea kuin Kreikalla omansa.

– Saattaapa Kreikan nousu olla noita toisia nopeampi, sillä EU:lla ei ole varaa päästää sitä pankrottiin eikä pois yhteisöstä. Siitä seuraisi hallitsematon ketjureaktio.

– Eurostakaan ei voida luopua, sillä minua viisaammat sanovat, että Eurooppa ilman euroa olisi kuin höyhen maailmantalouden aallokossa.

– Tai kuin Ruotsi ilman malminvarojaan ja Norja öljyään.

– Nyt minäkin alan ymmärtää - kun ei selitetty enempiä.

Pöytälainen

RUOKAKULTTUURIN JUURILLA

Hänen ei kannata lähteä ruokaretkelle Lyoniin, kenelle ruokailu on vain hiilihydraatteja, proteiinia ja rasvaa. Mutta kun mies arvostaa myös elämän nautintoja, kulttuuria ja sivistystä, hän voi huomata istuvansa Paul Bocusen tai La Pyramiden ravintolasalien kutsuvissa pöydissä kavereitensa kanssa.

■ ■ Suomalaisen Klubin gastronomisen kerhon kevätmatkalle ilmoittautui nopeasti kymmenen miestä, kun asia tuli esille kantapöydässä. Kukaan heistä ei ollut käynyt näissä gastronomian kulttipaikoissa. Ranskalainen keittiö oli kaikille hyvinkin tuttu., samoin se, että se hyväksyttiin Unescon aineettoman kulttuuriperinnön luetteloon viime vuonna. Se on vaikuttanut koko länsimaiseen ruokakulttuuriin merkittävästi.

Kuten klubiveli Jouni J. Päivölään, joka on matkan jälkeen pitkään kokeillut ja kehitellyt Quenelle de brocheta kotioloissa. Sitä hän söi mm kahden Michelinin tähden La Pyramidessa Viennessä ja pienessä kodikkaassa Daniel et Denisen brasseriasa Lyonissa. Se on suuritoinen haukiklimppiruoka bechamelkastikkeessa. Hauki onnistuu jo,

Johannes Koroma ja Jorma Hämäläinen luovuttivat Paul Bocuselle lahjaksi kirjan Dining with Marshal Mannerheim

Kumpi on parempi ravintola, Paul Bocuse vai La Pyramide?

kastikkeeseen koostumukseen Jouni ei ole vielä täysin tyytyväinen.

Eläin syö, ihminen aterioi

Lyonin maine ranskalaisen gastronomian keskuksena on perua aina 1500-luvulta Katarina de Medicin asetuttua asumaan kaupunkiin ennen kuin hänestä tuli Ranskan kuningatar. Katarinan italialaiskokit opettivat gallialaiset keittotaidon saloihin ja samalla syömään sivistyneesti.

- Niin se on, sanoi klubiveli Henrik Lönnberg Bocusen kaupapahallin juustovalikoimaan tutustuessaan. - Kansakuntien kohta- lo riippuu niitten syömätavoista. Eläin syö, ihminen aterioi.

Sama koskee juomia. Beaujolaisin ja Rhône'n hienot viinialueet ovat kaupungin tuntumassa.

Tässä maassa on monta erilaista paikallista ranskalaista keittiötä. Yhteistä niille kaikille on kuitenkin rakkaus ruokaan. Kirjallisuudesta löytyy tästä monta kuvaavaa esimerkkiä. "Keittotaito ja kirjallisuus ovat kaksoissisaruksia", väitti Alexandre Dumas vanhempi. Muuten niin kriittinen Voltaire kertoi laajasti pöydän iloista. Raul Ponchon, maineikas runoilija, lauloi aikoinaan kinkun ylistystä ja Gabriel Vicaire kirjoitti runon possun kunniaksi.

Mammat loivat maineen

1800-luvun lopulla monet työttömäksi jääneet emännät ryhtyivät

perustamaan omia ruokapaikkoja. Nämä Lyonin äidit, meres lyonnaises, jättivät jälkensä kaupungin ruokakulttuuriin. He valmistivat asiakaskunnasta riippuen joko loisteliaita gourmet-aterioita tai mutkatonta maukasta talonpoikaisuutta.

Esimerkiksi kolmen tähden ravintoloitsija Georges Blancin isoäiti oli vielä keittäjänä Vonesissa. Nyt ravintola on maailmankuulu Bressen kanan Mekka. Muita alueen herkkuja ovat Dombesin järvien ja vuoripurojen hauet ja karpit, Rohnen laakson hedelmät ja vihannekset, mainiot vuohenmaitojuustot sekä makkarat. Muun muassa.

Kuluttaja on kuningas

Melkein pisti vihaksi, kun astelimme aamukahvin jälkeen halleilla ihastelemassa uskomattoman monipuolista tarjontaa. Miksi tällaiseen ei koskaan päästä Suomessa? Voi meitä mättöruuan syöjiä. Asiakas on kuningas vain korkean ruoka-kulttuurin maassa.

- Oloa helpotti kuitenkin se, että pääsimme nauttimaan edullisista tuoreista ostereista ja valko-viinistä suoraan kaulakauppiaan tiskiltä, merikapteeni Antti Parkkinen muistelee. Toinen porukan merimiehistä Kaj Sarpaneva antoi Osterien Ystävien puheenjohtajana tyytyväistä palautetta hänkin. Kaj on maailmaa kiertänyt mies. Nyt hänen matkalaukkunsa jäi Helsingin lentoasemalle, koska tulli olisi halunnut tarkastaa

hänen laukkunsa, mutta avain perhana unohtui kotiin. No, pelkällä Visallakin pystyy matkustamaan klubiveljien kanssa.

Miltä näyttää gastronomi?

Kumpi on parempi ravintola, Bocuse vai La Pyramide? Olimme tilanneet pöydät jo puoli vuotta aikaisemmin, koska porukka oli näin iso ja ravintolat ovat melkein aina täynnä.

Paul Bocuse kävi tervehtimässä 12 hengen pöytäämme. Joukkoon oli liittynyt Ranskan reissunsa ohikulkumatkalla klubin puheenjohtaja Johannes Koroma vaimonsa Railin kanssa, joka on Bocusen vanha tuttu. Railihan on Suomen gastronomien seuran puheenjohtaja.

Jo jäykästi liikkuva yli 80-vuotias kuuluisuus tarkasteli hyväntahtoisesti suomalaisia vieraita. Muistutimmeko lainkaan legendaarisen Anthelme Brillat-Savarinin käsitystä herkkusuista.?

"Herkkusuiksi syntyneet ovat yleensä keskikokoisia, heillä on pyöreät taikka kulmikkaat kasvot, säihkyvät silmät, matala otsa, lyhyt nenä, mehevät huulet ja pyöreä leuka..." Elleivät olisi keskikokoista kookkaampia, niin Gastronomien seuran puheenjohtaja Jorma Hämäläisen, viinipartiolaisen Lasse Ruuskasen ja selluprofessori Panu Tikan voisi kelpuuttaa tähän kategoriaan. Sen lisäksi että he ovat sivistyneitä miehiä, he ovat kaikki ahkeria ja

Henrik Lönnberg (vas.) ja Antti Parkkinen kuuntelevat Patrick Henrirouxia.

Kaikki olivat yksimielisiä siitä, että Daniel et Denis -nimisessä bistrossa oli huikea hinta/laatusuhde.

innostuneita ruuanlaittajia, gastronomisten arvojen vaalijoita.

Vain ruoka kiinnosti

Bocusen keittiö ei säästele voita eikä kermaa. Ruoka on perinteisellä tavalla valmistettu, ja annokset runsaita. Lopullinen maku tulee raaka-aineista ja taiten käytetyistä mausteista.

Tryffelikeitto oli täyteläinen, juuri nostettu tuore parsu herkullista beaujoloisen kastikkeen kanssa.

Merianturan suutuntuma oli juuri oikea. Voissa paistettu kala tarjottiin huhtasienien ja haudutetun pinaatin kanssa. Juustovauhu oli runsas, mutta rehellisyyden nimessä on sanottava, että La Pyramidessa se oli tyylikkäämpi. Jälkiruokia seurasi toistaan.

Raili Koroma naurahi, ettei ole koskaan istunut näin pitkään ruokapöydässä, missä on puhuttu vain ja ainoastaan ruuasta.

Bocuse osoitti sen, että klassinen keittiö on kaiken perusta, vanhaa gastronomiaa ja konstailematonta ruuanlaittoa. Bocuse tuli nuorempana tunnetuksi uuden Ranskalaisen keittiön airueena, mutta nyt ei siitä ollut jälkeäkään. Bocusen ravintolan sisustus on tyylikäs, palvelu sujuvaa ja häiriötöntä. Kiireettömään ateriaan kului kolme tuntia. Kuten Kalevi Nikkilä sanoi, täällä on aistittavissa pitkät hienot perinteet.

Ravintolan talousrakennuksen seinään on maalattu monen metrin mittainen Paul Bocusen

elämää kuvaava fresko. Sitä ja värikästä rakennusta on tullut muotia kritisoida sirkukseksi, mutta sitä voi pitää myös maailman kuuluisimman kokin huikeana muistomerkkinä.

Mustapintainen vikkela pikokolo punaisessa univormussaan antoi pikantin lisän ravintolan atmosfäärille, ja kertoi osaltaan siitä, ettei gastronomia ole kuolemanvakava asia.

“Kuuden tähden kulttipaikka”

Pyramide on Viennessä puolen tunnin ajomatkan päässä Lyonista. Vierailu osoitti sen, että klassisesta keittiöstä voi erottua edukseen, kun on intohimoa tarpeeksi, sanoi Ruuskanen. Pyramide puri erityisesti seuran sihteerin Jari Karpakkaan. Interiööri on pelkistetyn pohjoismainen, ruuat huolellisesti tehtyjä, raaka-aineet ajankohtaan hienosti valittuja ja viinit alueen omia, maltillisia vuosikertoja.

Patrick Henriouxin ja Christian Néen nykyisin johtamassa keittiössä ovat useat kokit tehneet ruokahistoriaa. Sen kuuluisin ravintoloitsija on ollut monsieur Farnand Point, joka teki siitä sotien jälkeen gastronomian temppelin. “Antaisin hänelle kuusi Michelinin tähteä, jos vain voisin”, sanoi aikansa merkittävän ravintolakirjoittaja Joseph Wechsberg kulttikirjassaan Herkusuun kasvatus.

Nyt tähtiä on kaksi. Täältäkin poistuimme tyytyväisinä nautti-

maan kahvit aveceineen ravintolan upeassa puutarhassa.

Sitä ennen maistelimme tarkkaan rakennettuja annoksia mm. hummerista & vihreästä parsasta, Cevennesin järven napakkalihaisesta nieriästä, hanhenmaksasta, kyyhkysenkoivista ja juustoista sekä hulpeista jälkiruuista.

Aterian jälkeen joku taitetun indeksin kritisoija sanoi tyytyväisenä, että oli hienoa saada kokea tällainen ateria kerran elämässään. Ravintola on muuten saanut nimensä Viennen maamerkistä, 15 metriä korkeasta roomalaisaikana rakennetusta pyramidista. Paikalla oli muinoin ollut roomalainen sirkus.

Äänet hajautuivat

Entä kumpi ravintola oli parempi? Ruokamatkailijat sanovat, että on mahdoton verrata keskenään kahta näin erilaista, mutta erinomaista ravintolaa. Kovistelun tuloksena miehiltä sai lopulta puristettua mielipiteen. Puolet kannatti vanhaa, toinen puoli uutta tyyliä. Ruoka oli molemmissa upeaa, mutta Bocusen interiööri puhutti enemmän Nikkilän Kalevia. Kokin koulutuksen saanut yritysjohtaja ja konsultti Jouni Päivölä arvostaa vanhaa gastronomiaa ja pitkin hampain hyväksyi Bocusen paremmaksi.

Hämäläisen Jorma päätyi Pyramiden mieheksi. Sen menu oli modernimpi ja laadultaan “menu surpaise”. Sarpaneva arvioi, että Hedriroux olisi vetänyt pitemmän

korren, mutta prässihummeri ja sitkeä parsu ei sopinut yhteen muun herkun kanssa. Maailmanmatkaaja Parkkinen oli puolestaan tiukasti Pyramiden miehiä...

Mutta bistro on poikaa

Tutustuimme tyytyväisinä muuhunkin Lyonin ruokatarjontaan. Kaikki olivat yksimielisiä siitä, että Daniel et Denis -nimisessä bistrossa oli huikea hinta/laatusuhde. Kävimme syömässä siellä mm. jänistä, haukimureketa, kananmaksamoussea ja muuta krouvia sapuskaa. Kustannukset

olivat kolmasosa gourmet-paikkojen hinnoista.

Sen omistaja Joseph Viela veti aikaisemmin kahden Michelinin tähden Lyon & Lyonia, kyllästyi liian hienostelevaan ruokaan ja perusti ulkoisilta puitteiltaan vaatimattoman ravintolan kaupungin sivukadulle. Jos jonnekin haluaisi mennä uudestaan tämän retken kokemusten perusteella, niin ainakin sinne.

*Pekka Ritvos
Kuvat Jouni Päivölä*

GASTRONOMINEN KERHO

Suomalaisen klubin gastronominen kerho perustettiin syksyllä 2007 tavoitteenaan kerhon jäsenten henkilökohtaiseen gastronomiaan liittyvien tietojen ja taitojen lisääminen sekä gastronomian edistäminen koko klubin jäsenten keskuudessa.

Kerho suunnittelee ja organisoii vuosittain useita koko jäsenistölle suunnattuja tapahtumia, kuten gourmet- ja viini-illat tai vaikkapa oktoberfestin. Vuosittain sen järjestämiin yleisiin tilaisuuksiin osallistuu 400-500 henkeä, mikä kertoo klubilaisten suuresta kiinnostuksesta vaalia hyvän ruuan ja juoman arvoja. Lisäksi kerho toteuttaa pääasiassa aktiivijäsenistölleen suunnattuja omia ruuanlaittotapahtumia, ekskursioita ja muita yhteisiä tilaisuuksia. Yhdessä on tehty niin läskisoosia, riistaa kuin äyriäisiäkin.

Kerhossa on nelisenkymmentä jäsentä. Sen puheenjohtaja toimii Jorma Hämäläinen ja sihteerinä Jari Karpakka. Toimintaa suunnittelee ja ohjaa kerhon johtoryhmä, johon kuuluvat kerhon puheenjohtajan ja sihteerin ohella Pekka Ritvos, Lasse Ruuskanen ja Heikki Tavela.

KULINARISMI TEKI MEISTÄ IHMISIÄ

Ihmisen olemassaolo selitetään perinteisesti älykkyydellämme ja sopeutuvuudellamme. Harvardin yliopiston antropologian professori Richard Wrangham esittää häkellyttävän vaihtoehdon: menestyksemme evoluutiiossa johtuu keittotaidostamme.

Siirtymä raakaan ravinnosta kypsennettyihin ruokiin oli keskeinen vaihe ihmisen evoluutiiossa. Ihmissyys alkoi, kun esi-isämme alkoivat käyttää tulta.

Kun ruokaa alettiin kypsennettäväksi tulella, ruuansulatusjärjestelmämme kutistui ja energiaa riitti paremmin aivojen kasvuun. Aikaisemmin raakan ruoan pureskeluun kulunut aika voitiin käyttää metsästämiseen ja leirin hoitamiseen. Ruoan kypsennyksestä tuli parisiidosten ja avioliiton perusta. Ruokavalion kehittyminen avaa uuden näkemyksen siitä, miten meistä tuli nykyaikainen, älykäs ja seksuaalinen ihminen.

Kypsennetty ruoka on ravitsemisempää, maistuvampaa ja mehukkaampaa kuin raakat ravinnon lähteet. Niinpä saamme olla kulinarisille kiitollisia siitä, että homo erectus kasvoi homo sapiensiksi.

Valtiovarainministeri Jutta Urpilainen ministerilounaalla 20.9.2011

ELÄMME VAKAVAA

epävarmuuden aikaa

Politiikkaa tehdään tosiasioilla ja mielikuvilla. Aina ne eivät osu päällekkäin. Mielikuvat karkaavat pilviin. Tosiasiat makaavat maan pinnalla.

■ ■ Moni yllättyi viime kevään eduskuntavaalien tuloksesta.. Tosiasiat jyräsivät monenkirjaiset mielikuvat allensa. Hallitsemoneuvottelut jumiutuivat. Suurin voittaja ja suurin häviöjä jäivät oppositioon. Tuloksena oli harvinaisen yksityiskohtainen ja laaja-alainen hallitusohjelma, jota toteuttamaan asetui kuuden puolueen sateenkaarihallitus.

Tämä oli lähtökohta, kun kautta aikojen ensimmäinen naispuolinen valtiovarainministeri ja sosialidemokraattisen puolueen ensimmäinen naispuolinen puheenjohtaja Jutta Urpilainen astui kirkkaassa, keltavihreässä asussaan ensimmäistä kertaa elämässään Helsingin Suomalaiseen Klubiin. Joku ehkä odotti häivähdystä punaisesta, mutta sitä ei tullut.

Se ei näkynyt myöskään ministerivieraan talouspoliittisessa katsauksessa, joka rakentui hallitusohjelman kolmen pääpilarin varaan:

(1) Hallitus sitoutuu talouden kuntoon saattamiseen vaalikauden aikana. Vaikeidenkin ratkai-

sujen kautta velkaantumiskierre katkaistaan.

(2) Hallitus sitoutuu talouskasvun ja työllisyyden varmistamiseen.

(3) Hallitus sitoutuu köyhyyden ja eriarvoisuuden vähentämiseen ja sitä kautta yhteiskunnan eheyden varmistamiseen.

Hallitus on varautunut siihen, etteivät suunnitellut uudistukset ja ohjelmat ehkä toteudu sovittussa aikataulussa. Sitä varten hallitusohjelmassa on perälauta, jota siirtämällä vuosittain tarkistetaan, miten asetettuihin tavoitteisiin ollaan pääsemässä.

Tällä seikalla valtiovarainministeri viittasi ilmeisesti opposition jääneiden puolueiden epäilyksiin siitä, etteivät hallitusohjelmaan huolellisesti kirjautut tavoitteet toteutuisi suunnitellussa aikataulussa. Muutoin hän ei kommentoinut opposition toimintaa, vaan totesi vain sen, että perussuomalaisen voitto kertoi siitä, että suomalaiset halusivat muutosta edellisten hallitusten harjoittamaan politiikkaan.

Väärä mielikuva

Ministeri Urpilaisen esityksessä ei ollut häivääkään siitä mielikuvasta, joka minulle oli syntynyt erään televisiouutisen pohjalta. Siinä Sdp:n ja Kokoomuksen puheenjohtajat (Urpilainen ja Katainen) oli kesken budjettineuvotteluiden vedetty ikään kuin kulussien takaa näyttämölle. He seista jököttivät vierekkäin. Kat-

Vaikka hallitusneuvottelujen aikana kävi selväksi, että sateenkaaren sisällä on huomattavia aatteellisia ja toimintakulttuuriin liittyviä eroja, yhdistävänä tekijänä on vahva halu kantaa vastuuta epävarmassa ja poikkeuksellisessa taloudellisessa tilanteessa.

soivat eri suuntiin. Ei hymyn häivääkään. He olivat kuin kissa ja koira. Tuli mieleen, että kulussien takana oli käyty ankara riita.

Ministerilounaalla tämä mielikuva osoittautui vääräksi. Valtiovarainministeri (sdp) puhui vakuuttavasti samaa kieltä kuin pääministeri (kok) olisi aivan ilmeisesti puhunut vastaavanlaisessa tilanteessa.

Syykin tuli esitelmän kuluessa kuulijoille selväksi. Elämme vakavaa epävarmuuden aikaa. Siinä ei ole varaa irtiottoihin eikä sooloiluihin.

Vaikka hallitusneuvottelujen aikana kävi selväksi, että sateenkaaren sisällä on huomattavia aatteellisia ja toimintakulttuuriin liittyviä eroja, yhdistävänä tekijänä on vahva halu kantaa vastuuta epävarmassa ja poikkeuksellisessa taloudellisessa tilanteessa.

Näyttää siltä, että taloudellinen kasvu on hiipumassa. Tässä tilanteessa on etsittävä ratkaisuja, jotka vahvistavat luottamusta siihen, että pitämällä oma talous kurissa, pystytään selviytymään tulevien vuosien vaikeimmista haasteista.

”Me emme voi vaikuttaa siihen, miten kulutuskysyntä maailmalla kehittyy, mutta me voimme omilla päätöksillämme vaikuttaa suomalaisten yritysten kilpailukykyyn”, ministeri korosti. ”Valtiovallalla on kuitenkin vain rajalliset keinot talouskasvun turvaamiseen. Elvytysvara on käytännössä olematon. Hallitus

keventää yritysten verotaakkaa ja vahvistaa kansalaisten perusturvaa, jotta ostovoimaa pystyttäisiin parantamaan.”

Sydämen asia

”Nuoret ovat tämän hallituksen sydämen asia. Ajattelen erityisesti niitä nuoria miehiä, jotka selvitysten mukaan ovat teillä tietyillä.”

”Yhteiskuntaan tarvitaan nyt vakautta ja ennustettavuutta sekä aitoa työ - ja yhteiskuntarauhaa. Sitä edistäisi kokoava työmarkkinaratkaisu, siis pitempiaikainen palkkaratkaisu. Nyt tarvitaan keskinäistä luottamusta ja vakautta.”

Ministeri Urpilainen selvitti myös paljon keskustelua aiheuttanutta Kreikan lainapaketin vakuusasiaa. Hän korosti, että Suomi on toiminut tässä asiassa täysin avoimesti. ”Kaikilla mailla oli jo toukokuussa tiedossa, että me tulisimme vaatimaan Kreikan lisälainoitukselle takuita. Kun Suomi neuvotteli Kreikan kanssa takuusopimuksen, muut maat yllättyivät. Nyt on kysymys siitä, että löydetään sellainen vakuusmalli, joka on kaikkien hyväksyttävissä. Me emme halua torpata muiden maiden taholta tulevia ehdotuksia, mutta meidän mielestämme vakuuksille on asetettava selkeät ehdot.”

Valtiovarainministeri Jutta Urpilainen toivoi lopuksi, että ”tämä hallitus muistettaisiin rohkeudesta uudistaa rakenteita”.

”Peruseriaatteena on edelleen se, että jokainen valtio päättää itse omasta taloudestaan. Avoimesti on kuitenkin todettava, että esimerkiksi Ranskassa käydään jo nyt vilkasta keskustelua EU:n yhtenäisestä talouspolitiikasta.

Tällä hän viittasi kuntauudistukseen, koulupolitiikkaan, missä aloituspaikat eivät tällä hetkellä kohdistu oikein, ja työurien uudistamiseen.

Keskustelussa kysyttiin myös ministerin mielipidettä euroalueen tulevaisuudesta. Kuinka pitkälle vaatimusta valtioiden välisestä yhteistyöstä voidaan kiristää päätyttyä tiukka, yhteiseen talouspolitiikkaan?

”Peruseriaatteena on edelleen se, että jokainen valtio päättää itse omasta taloudestaan. Avoimesti on kuitenkin todettava, että esimerkiksi Ranskassa käydään jo nyt vilkasta keskustelua EU:n yhtenäisestä talouspolitiikasta. Vaikka aihe on poliittisesti arkaluontoinen, toivoisin, että akateemisissa piireissä ja myös kansalaistasolla asiasta voitaisiin keskustella aktiivisemmin myös meillä.”

Kun ministeriltä vielä tiedusteltiin kantaa siihen, kuinka perusturvan tason korottaminen ja työssä käyminen suhtautuvat toisiinsa, oli vastaus selvä: ”Aina pitää olla kannattavampaa mennä töihin kuin maata sohvalla. Mutta perusturvaa on silti syytä parantaa nykyisestä.”

Weijo Pitkänen

Kuva: Elias Ilrola

Kevään ja kesän kuohuvat

Jussi-Petteri Väänänen

Viini on iloinen asia, totesi illan isäntä Jorma Hämäläinen toivottaessaan salintäyteisen joukon klubiveljiä ja heidän seuralaisiaan tervetulleeksi viini-iltaan 12.5.

■ ■ Kyseessä oli viimeinen klubin gastronomisen kerhon kevätkauden aikana organisoimista tapahtumista. Viini-iltojen suosiota osoittaa mm. se, että ilta meni täyteen jo puolitoista kuukautta aikaisemmin.

Sali täyttyi seitsemään mennessä joustavasti kitaristi Anssi Seppä-Lassilan taustamusii-kin myötä. Kun illan sponsorin, Euroopan ellei peräti maailman toiseksi suurimman alkoholituottajan Pernod-Ricardin (Suomi) asiantuntija Jussi-Petteri Väänänen aloitti esityksensä, vilahti varmaan useammankin paikalliolijan mielessä, ettei noin nuoren näköinen mies voi millään vielä tietää viineistä mitään. Hänen lopetettuaan esityksensä olivat taas

Anssi Seppä-Lassila ja Elina Orkoneva

varmaan kaikki sitä mieltä, että mies tietää erittäin paljon ja on myös eriomainen esiintyjä..

Illan teemanahan oli kuohuvat viinit. Jussi Petteri Väänänen kertoi asiantuntevasti kuohuviineihin käytettävistä rypälelajikkeista, niiden kasvualueista, kuohuviinien valmistusmenetelmistä ja käyttötavoista sekä esitteli maistelussa olevat kolme kuohuvaa.

Maistettavana oli kaksi erilaista kuohuviiniä sekä yksi aito samppanja. Ensimmäinen maistettava oli Mateus Sparkling Brut Rosé. Kun osanottajat olivat enimmäkseen varttuneempaa väkeä, todettiin yleisesti että Mateus Roseetahan sitä nuorena juotiin; ei toki kuohuvana vaan roseviininä.

Maisteltava todettiin omenaisen ja hennon vadelmaisen tuoksuiseksi, erittäin kuivaksi ja miellyttävän hapokkaaksi, mutta tasapainoiseksi sekä raikkaan hedelmäiseksi.

Toinen maisteltava oli Campo Viejo Cava Brut Reserva. Tuoksultaan omenaista ja hieman paahteista cavaa luonnehdittiin maultaan kuivaksi, hienostuneen hapokkaaksi ja trooppisen hedelmäiseksi. Espanjahan on maailman suurin kuohuviinien valmistusmaa.

Viimeinen maistelujuoma olikin sitten oikeaa samppanjaa: Mumm Gordon Rouge Brut. Siinä aistittiin tuoksuina kevyttä sitruunaista hedelmäisyyttä ja maussa täyteläisyyttä ja pehmeää happoisuutta. Juomasta jäi tasapainoinen ja pitkä jälkimaku. Kyllä menee hyvä juoma hukkaan, kun sitä aina kumotaan formula 1-kisoissa voittajien niskaan.

Maistelujuomien hyvä maku viiptyen vielä suussa kuulimme Klubin ehtoisan emännän Miian esittelyn illan menusta.

Alkuruokana tarjottiin valikoista parsaa ja Parman kinkkua hollantilaiskastikkeen kera. Par-

sahan on tunnetusti aika vaikea viinin kannalta. Juomana meillä oli tuoksultaan kukkainen ja hienosti hunajainen, maultaan kuiva ja herkullisen hapokas ja sitruunainen Gisselbrecht Riesling Tradition Elsassista. Yhdistelmä havaittiin erinomaiseksi.

Pääruokana oli ahvenfileitä perunapaistoksen ja ruohosipulikastikkeen kanssa. Juomana uusiseelantilainen Brancott Estate Sauvignon Blanc; Viinin tuoksussa aistittiin herkullista raikkautta, karviasmarjaa ja mustaherukan lehteä. Makua taas pidettiin kuivana, intensiivisen hedelmäisenä, aromikkaana ja raikkaan hapokkaana. Ruoka-viini yhdistelmää pidettiin erinomaisena.

Jälkiruokana tarjottiin mansikat Romanov. Voitiin todeta, että klubin keittiö oli taas kerran ylittänyt itsensä: parsaa oikein kuoritua, ahvenfileet sopivasti paistettuja (ei ole helppo tehtävä 80-90 hengelle) ja mansikat Romanov kaiken kruununa.

Alku- ja jälkiruuan välissä meitä viihdytti laulullaan ihastuttava Elina Orkoneva säestäjänään kitaristi Anssi Seppä-Lassila.

Illan päätyttyä klubiveljet ja seuralaiset tuntuivat poistuvan varsin tyytyväisinä. Seuraava viini-ilta on klubilla perjantaina 18.11. Seuratkaa klubilehteä ja viikkokirjeitä.

Jorma Hämäläinen
Kuvat Arto Toivanen

Skruuvia Tallinnassa.

Klubin skruuvarit pelasivat laajennetun kuukausiskruivin Tallinnassa 17-19.05. Mukana oli kaikkiaan 12 pelaajaa, omien kuu- den hengen lisäksi pelaajia Kuopiosta, Haminasta ja Raumalta.

■ ■ Pelipaikkana oli Vanhassa kaupungissa oleva 1300-luvulta peräisin oleva Malemaja, eli shakkitalo, jonka mahtavissa kellariholvitoiloissa saimme rauhassa keskittyä mieliharrastukseemme.

Sijainti oli loistava, sillä hotellimme ja Vanhan kaupungin hyvät ravintolat olivat vain muutaman minuutin kävelyetäisyyden päässä.

Näin ehdimme pelata kolmena päivänä: tulopäivänä illan suussa kolme tuntia, seuraavana päivänä aamusta iltakuuteen (poislukien kunnollinen lounastauko) ja vielä lähtöpäivänä aamulla kolme tuntia.

Ravintoloista parhaaksi todettiin italialaistyypinen Ribe, jota voi lämpimästi suositella muillekin.

SKRUUVIAKATEMIA aloittaa toimintansa 26.09. klo 18. ja jatkuu viikoittain maanantai-iltaisin alakerrassa.

Lisätietoja ja ilmoittautumiset:

Tuomo Saarni 040-5717090, tasaarni@gmail.com

Pellervo Erkkilä

Tulokset:

17.5: 1. Koivisto, Kuopio Klubi
2. Orispää, Helsingin Suomalainen Klubi
3. Lauren, Haminan Skruuvikerho

18.5: 1. Erkkilä, Helsingin Suomalainen Klubi
2. Seppälä, Helsingin Suomalainen Klubi
3. Koivisto, Kuopion Klubi

19.5: 1. Laukkanen, Kuopion Klubi
2. Viljanen, Rauman Kauppaseura
3. Helanto, Helsingin Suomalainen Klubi

Seuraavat suuremmat tapahtumat ovat:

17-18.09: YT-Klubien SM-kilpailut, Helsinki

25.10: Toroskruuvi

07-11.02: Korkean paikan leiri Gardalla

Maanpuolustusharrastajien retki Tukholmaan

Upea Bergan linna, jonka upseerikerhossa nautimme lounaan.

Klubilaisten joukossa on aktiivisia maanpuolustusharrastajia, jotka ovat tehneet viiden vuoden ajan tutustumiskäyntejä maamme varuskuntiin. Lisäksi olemme käyneet Virossa ja keväällä Tukholmassa.

■ Kävimme myös Tallinnassa tutustumassa NATO:n verkosodankäynnin tutkimusyksikköön. Tätä luettaessa olemme juuri palanneet matkalta Jääkäriprikaatiin Sodankylässä. Samalla matkalla kävimme yhteisto-

mintaklubissamme Rovaniemen Kunnallisklubissa

Joukkomme ei ole mikään suljettu yhteisö vaan kaikki klubilaiset ovat tervetulleita. Useimmiten kuitenkin maksimimäärä käytännön syistä retkille on n. 35. Lisätietoja näet nettiosoitteessa www.klubi.fi/maanpuolustus

Toukokuun retkemme suuntautui lähelle Tukholmaa Bergaa. Siellä sijaitsee Amfibieregimentti AMF1. Rykmentti haki meidät satamasta ja siirryimme suoraan Bergan tukikohdan luentosalei-

hin. Isäntänämme toimi komentaja Leif-Ecka Eriksson. Luennot aloitti komentaja Christian Allerman selostamalla merivoimien nykytilaa ja tulevaisuutta. Samalla saimme hyvän katsauksen Venäjän laivastosta. Erittäin mielenkiintoinen oli myös tiedustelun laatima kartta Itämeren miinakentistä. Eri syvyyksissä on vielä jäljellä tuhansia miinoja kahden maailmansodan jälkeen. Valitettavasti emme voi tätä karttaa julkaista.

Rykmentti tarjosi meille lou-

Stridsbåt 90

Isännillemme Leif-Ecka Erikssonille ja Christian Allermanille lahjoitettiin Helsinkiä esittelevä kuvakirja.

naan Bergan linnan upseerikerhossa. Kerho on uskomattoman hieno ja lisäksi linna sijaitsee meren rannalla. Wallenbergit herneiden kansa maistuivat todella hyviltä Folkölin kanssa.

Iltapäivällä meidät vietiin merelle. Aluksina oli Stridsbåt 90- syöksyveneet. Nämä veneet ovat tukikohdan pääkalustona. Aikaisemmin tukikohdassa olleet sukellusveneet ja helikopterit on sijoitettu muualle.

Iltapäivällä ehdimme vielä saada tilannekatsauksen mii-

natoiminnasta sekä tukikohdan logistiikasta. Ruotsin puolustusvoimat ovat viime vuosina joutuneet sopeutumaan supistuksiin ja lakkauttamisiin. Isäntien kanssa olimme samaa mieltä siitä, että toivottavasti Suomessa ei mennä samalle tielle!

Suorastaan hengästyttävän tiukka ohjelma oli nyt loppu ja rykmentin bussi vei meidät laivarantaan

Suuret kiitokset avusta järjestelyissä klubiveljillä vara-amiraali Juha Ran-

nikolle ja Jyrki Bernerille. Lisäksi sotilasasiamiehemme Tukholmassa eversti Anders Gardberg myötävaikutti retkemme onnistumiseen.

*Leif Eklöf
Maanpuolustusharrastuksen
vetäjä*

*Kuvat Elias Irola ja
Matti Kekäläinen*

*Lisää Klubin
maanpuolustusharrastajista
www.klubi.fi/maanpuolustus*

Kamera- ja luontopiirillä juhlaletki

Vasemmalta oikealle Lasse J. Laine, Raimo Halinoja ja Heikki Koskinen stajiaavat.

Digikamera- ja luontokuvauspiiri järjesti viidennen kerran keväisen viikonloppuretken itäiselle Suomenlahdelle, Rakinkotkan saareen. Osanottajakunta kohosi ennätyslukemiin - 15 klubiveljeä ja seuralaistensa kera yhteensä 23 henkeä. Vanhaan tapaan retken tavoitteena oli seurata arktisten muuttolintujen liikettä, tehdä havaintoja keväisen saariston linnuista ja luonnosta laajemminkin sekä kehittää omia valokuvaustaitoja monipuolisen luonnon tarjoamassa "laboratoriossa". Oppaina on aina ollut sekä lintujen ja luonnon että valokuvauksen asiantuntijoita, niin nytkin.

■ ■ Arktisten lajien päämuuton ajankohdan arvaaminen on arpapeliä. Nyt olimme joidenkin lajien osalta myöhässä ja eräiden osalta hiukan aikaisessa. Siitä huolimatta havaintovihkoon tuli merkintöjä tuhansista valkoposkikihanhista, pienehköistä alliparvista ja mustalinnuistakin. Myös sepelhanhiparvia nähtiin, vaikka laijn päämuutto oli vasta edessä.

Viikonlopun lajimäärä nousi kuuteenkymmeneenviiteen. Se on linturetkiemme keskitasoa. Laatupuolella oli kuitenkin pari mukavaa havaintoa. Niihin kuuluivat ehdottomasti punakuirikoiraan

levähdyshetki läheisellä luodolla sekä yksinäisen kapustarinnan muuttolento koillisen suuntaan aikaisin sunnuntaiaamuna. Havaintolistamme vähemmän yleisiä lajeja olivat nuolihaukka, käenpiika, pikkutikka ja pikkusieppo. Laineen Lassen mukaan ne näyttivät "paikallisilta" ja pesinevät joko Rakinkotkassa taikka läheisillä saarilla. Hyönteissyöjät olivat jo saapuneet. Niinpä listalle tulivat myös mm. haara- ja räystäspääsky, metsäkirvinen, västäräkki, keltävästäräkki, leppälintu, pari kerttulajia, harmaa-, kirjo- ja pikkusieppo sekä pajulintu

juhlaletki

ja sirittäjä. Itäisen saaristomme peruslinnut, kuten lokkilajit ja tiirat, sorsansukuiset, koskelot jne. kuuluivat tietysti vakiohaviksiin. Runsaasti intohimoja ja keskusteluja herättäviä merimetsoja ei sen sijaan montaakaan nähty.

Rakinkotkan klubiretket sisältävät aina myös lokoisaa yhdessäoloa ja konversatsioonihetkiä sekä laavulla nuotiotulen äärellä että kalliosavusaunan lauteilla. Rupattelun lomassa intouduttiin myös lauleskelemaan metsänhoitaja, kalastusmestari Aulis Laasonen hanurin säestyksellä. Niin, ja olihan meillä omastakin takaa musiikkia. Klubiveli Pertti Salolaisen taskusta kun tälläkin kertaa löytyivät niin huuliharppu kuin iki-ihanat säveletkin! Entäpä ruo-

Seppo Viljanen (oik) ja Henrik von Fieandt säätävät kuvausvälineitään.

ka? Vimpa Island Fishing Toursin keittiö onnistui tänäkin vuonna loihtimaan meille maukkaita saaristolaisherkkuja. Saimme myös seurata omin silmin kalankäsittelyä. Ruoka-aineethan käytiin päi-

vittäin nostamassa verkoilla tai lohiloukusta.

Kamerat olivat viikonlopun aikana ahkerassa käytössä. Pitkillä teleobjektiveilla ikuistettiin etäämmällä olevia kohteita. Jotkut keskittyivät makro-objektiveinsa kanssa lähikuviin ja maisemat tallentuivat normaaliobjektiveilla. Sekin havaittiin, että pokkarilla saa erinomaisia luontokuvia ja että kamerapuhelintenkin kuvanlaatu kehittyy vuosi vuodelta.

Odotankin mielenkiinnolla Klubin valokuvakilpailun satoa ja myöhemmin syksyllä avattavaa valokuvanäyttelyä. Lopuksi vielä Klubilehden välityksellä lämmin kiitos "luonto-oppaillemme" Lasse J. Laineelle ja Pertti Salolaiselle.

Teksti ja kuvat Kalevi Suortti

Musiikillisista tunnelmista vastasivat Pertti Salolainen (oik.) ja Aulis Laasonen

TENNIS- JA KULTTUURIMATKA PÄRNUUN

Maanantaina 23.5. Katajokan satamaterminaaliin koontui klubin 12 tennisharrastajaa, jotka tällä kertaa tähtäsivät Viron Pärnuun jokavuotisella tennis- ja kulttuuriturneellaan. Laivayhtiön erinomaisen buffet-lounaan vahvistamana joukko jatkoi pikkubussilla matkaa Tallinnasta Pärnuun.

■ ■ Pärnun keskustassa majoi-
tuimme erinomaiseen, suomalai-
somisteiseen Alexmaja-hotelliin.
www.alexmaja.ee

Vaatteidenvaihdon jälkeen

pääsimme heti tositoimiin Pärnun tennishallissa. Jussi Nестeen laatiman round-robin-pelilistan mukaisesti osanottajat mittelivät nelinpeleissä taitojaan kolmella kentällä. Alkusarjan ja välisarjan pelien jälkeen saatiin selville pelaajat seuraavan päivän ”Pärnu”-, ”Munamägi”- ja ”Vallikäär”-lohkojen loppupelejä varten.

Lohkojen loppupelit pelattiin tiistaina ”Kalev”-tennisseuran ulkokentillä hienon sään vallitessa. Jännittävien vaiheiden jälkeen lohkojen lopputulokset muodostuivat seuraaviksi:

Tiistaina iltapäivällä tutustuimme vielä pikkubussilla ja kävellen Viron kesäpääkaupunki Pärnun nähtävyyksiin. Illalla nautimme illallisen upeassa Villa Ammende-kartanossa. (kuva)

Keskiviikkoamuna pelit jatkuivat vielä ulkokentillä ja osin yllättävien tulosten jälkeen vaadittiin jopa palkintokannujen uusjakoa!

Paluumatkalla tutustuimme vielä Pärnun loma-asuntotarjontaan ja totesimme hintatason olevan jopa kolmasosan Suomen pääkaupunkiseudun asuntohin-

noista. Matka Tallinnaan sujui taas pikkubussilla ja ajoimme Tallinnan läpi suoraan Viimsiin Viron Sotamuseoon tutustumaan. www.esm.ee.

Sotamuseona toimii Viron sotavoimien ensimmäiselle ylipäällikölle, Johan Laidonerille, lahjoitettu asuinkartano. Laidoner toimi Viron itsenäisyystaistelun 1919-20 sotilaallisena johtajana vastaperustettua Neuvostoliittoa vastaan. Kenraali Laidoner joutui eroamaan vuonna 1940 asevoimien johdosta. Samana vuonna Viron tasavalta muuttui Viron sosialistiseksi neuvostotasavallaksi ja osaksi Neuvostoliittoa. Hänet kyyditettiin vaimonsa kanssa Moskovaan. Lähes 13 vankilavuoden jälkeen hän kuoli vuonna 1953.

Sotamuseossa on nähtävillä Viron sotahistoriaa aina 1100-luvulta nykypäivän NATO-liittoutumiseen saakka. Kannattaa vierailla! Paluumatka Helsinkiin sujui taas laivalla seisovan pöydän antimia nautiskellen. Matkan osanottajat esittivät hienosta matkasta sydämelliset kiitoksensa pelien järjestelyistä Jussi Nestelle ja matkajärjestelyt hoitaneelle Heikki Rautajoelle.

Osmo Kähkönen

”Pärnu”-lohko

1. Heikki Rautajoki
2. Lauri Palojärvi
3. Osmo Kähkönen
4. Simo Näkki

”Munamägi”-lohko

1. B-O . Estlander
2. Terho Salo
3. Jussi Neste
4. Iiro Kartano

”Vallikäär”-lohko

1. Ilkka Malka
2. Jussi Itkonen
3. Risto Rasku
4. Raimo Saarikivi

Klubin kuoro ja Praha

Aamulla varhain 6. kesäkuuta kokoontuu edustava joukko Klubin kuorolaisia ja heidän avecejaan Helsinki-Vantaan lentoasemalla lennähtääkseen kuoro- ym. matkalle Prahaan. Matkalle lähtee 32 kuorolaista, 28 avecia ja kuoron taiteellinen johtaja Henrik "Henkka" Lamberg. Kaksi pariskuntaa on körötellyt Tsekinmaalle omin autoin. Kuoron puheenjohtaja Rainer "Friba" Friberg ja Henkka ovat hoitaneet matkan järjestelyt ja ohjelman yhdessä tsekkiläissyntyisen Libuse "Liba" Philippovan kanssa, joka on Lambergin opettajakollega Vantaan musiikkiopistossa.

■ ■ Parin tunnin lentomatkan jälkeen majoitutaan Prahassa aivan kaupungin keskustassa, vanhan kaupungin portin lähellä sijaitsevaan Ibis Old Town -hotelliin. Majoittumisen jälkeen lähdetään kaupunkikierrokselle, jossa oppaana on hieman hassunkurista suomea puhuva daami.

Seuraavana päivänä pidetään matkaohjelmiston kertausharjoitus hotellin aulabaarissa muiden hotellivieraiden hämmästellessä moista möykkäävää joukkoa. Erityisesti on keskityttävä harjoittelemaan tsekkiläisiä Antonin Dvorakin säveltämää Milenka travicka -laulua, jonka harjoittelu kotimaassa oli jäänyt turhan vähäiselle. Lopulta Liba ilmoittaa, että nyt laulun teksti muistuttaa melko paljon tsekin kieltä, joten eiköhän se siitä...

Ja sitten iltapäivällä valkoisissa smokkitakeissa koreileva

Keskusaukion kupeessa tasatunteja lyövä kaunis ja monipuolinen kello.

kuoro daameineen suuntaa kohti Pyhän Vaclavin kirkkoa, jossa tavataan paikallinen 'emäntäkuoro', Foersterin kamarikuoro, jonka osuus konsertissa käsittää neljä laulua. Meidän esityksemme sujuu moitteettomasti, ja yleisö näyttää tyytyväiseltä – ainakin meidän mielestämme. Tunnelmia kertaillaan hotellin aulabaarissa,

kuten lähes joka ilta.

Keskiviikkona ei ole ns. virallista ohjelmaa, paitsi aulabaarin kertausharjoitus. Päivällä kuljeskellaan kaupungilla, erityisesti vanhassa kaupungissa, joka on täynnä turisteja – hämmästyttävän paljon itämaisen näköisiä kasvoja. Kokoonnutaan sankoin joukoin erityisesti kuuntelemaan

ison ja upean kirkonkellon täydentönnin lyöntejä ja niitä seuraavia trumpettifanfaareja. Erilaisia olut- ym. paikkoja on ihan riittävästi. Iltaohjelmat valikoituvat vaihtelevasti linjalla ooppera – konsertti – jazzristeily – ravintola.

Torstaiamuna on kiihdyttävä varhain aamiaiselle, sillä klo 8.30 starttaa bussimatka kohti Jablonec nad Nisaun kaupunkia, n. 100 km Prahasta pohjoiseen. Siellä meidät on kutsuttu kaupungin pormestarin vastaanotolle kaupungintalolle. Kaupunginjohtaja esittää kohteliaan tervehdyksensä ja kuoron viralliset elimet vastaavat kohteliaasti sekä kuoro myös laulaa, kuinkas muuten.

Lounaan jälkeen pyrhedetään bussilla tutustumassa Liberecin kaupunkiin, ja sitten valmistaudutaan lähtemään kirkkoon. (Vanhassa mieskuorovitsissä todetaan, että laajoilla matkoillamme olemme kiertäneet lukemattomia kirkkoja – monet hyvinkin kaukaa.) Konsertin aloittaa paikallinen, korkeatasoinen Janacek-kuoro, jonka jälkeen esitämme yhdessä tuon Milenka travicka -laulun. Meidän osuutemme käsittää monipuolisen valikoiman kotimaisia ja kansainvälisiä lauluja, ja konsertin päätteeksi esitämme yh-

Kuorolaiset matkalla Jablonecin kaupungin johtajan vastaanotolle. Friballa tuomisina klubin viiri.

Läksiäislounaalla tilauksia tekemässä. Tilatut ruoat saapuivatkin jo tunnin kuluttua.

teisesti tuota meille niin tutuksi tullutta oopperakuoromusiikkia. Konsertin jälkeen vierailimme tapaamassa Janacek-kuoroa ja nauttimassa sekä muonetta juomatarjoilusta. Paluumatka Prahaan sujuikin sitten iloisien välittömissä merkeissä...

Perjantain päiväohjelmat sujuvat omatoimisesti, ja sitten illansuussa lähdemme porukalla viettämään matkakarunkaamme kunnan sotamies Svejkin ravintolaan. Noita Svejkin ravintoloita Prahassa on kuulemma ainakin viisi, mutta tämän meidän ravin-

tolamme on kuulemma se ainoa ihan oikea. Ruoka on hyvää ja olutta saa lisää käden heilautuksella. Meidän laulumme lisäksi on tarjolla ihan oikeaakin musiikkia harmonikalla ja tuuballa. Ihan rattoisa paikka purkaa matkan aikana kerittyneitä tunteja.

Sitten vielä sunnuntaina lähdetään omakustanteiselle läksiäislounaalle Liban valitsemaan ravintolaan, jossa aterioinnin ohessa kiitellään toisiamme ja itseämme hyvin sujuneesta matkasta. Yläkerran salissa tutustutaan myös Liban lahjoittamaan flyygeleihin ja – kuinka ollakaan – lauletaan ainakin muutamia moniäänisiä mieskuorolauluja. Sitten onkin enää jäljellä illan aulabaarinautinnot ja matkayhteenvedot. Joku toteaa, että tämmöisellä

viikon matkalla oppii tuntemaan muita kuorolaisia. Ja sietämään heitä, lisää joku toinen...

Matkaohjelmaamme oli kirjattu, että "me luomme matkallamme ja esiintyessämme kuvan itsemme ja kuoromme lisäksi suomalaisista ja Helsingin Suomalaisesta Klubista ja sen arvoista." Näin tehtiin – eikä siis pahasti.

*Kuvat ja teksti
Aatu Leinonen
ekonomi, dir.cant.,
kuoron (hätä)varajohtaja*

KLUBIN VENERETKI 2011

Lounaalla Matti Suonpää, Jyrki Waldman, Matti Sainio, Mane Saarela ja Risto Alaviuhkola

Perinteiseen tapaan Klubin vene-
retkelle lähettiin kesäkuun alussa
sisäruokintakauden päätteeksi 110
klubiveljen voimin. Paitsi että tänä
vuonna retki olikin kesäkuun toisena
perjantaina 10.6 edelliseen viikonlop-
puun sijoittuneiden pyhien vuoksi.
Myöskin perinteistä poiketen mu-
kana ei ollut Timo Niemisen Urkki I
keväthuoltotöiden venymisen takia,
Timo itse oli kuitenkin paikalla. Tilalle
saimme Jarmo Kammosen upean
Menoa:n. Korhoson Raimon Lovisa ja
Nybergin Juhan Aurora olivat perin-
teitä noudattaen klubiveljien kuor-
majuhtina. Lähtö oli perinteiseltä pai-
kalta Vanhan Kauppahallin edustalta,
jossa Klubin orkesteri soitti mukavaa
merellistä musiikkia veljien ja muun
yleisön iloksi.

■ Päivä oli mitä loistavin,
aurinko paistoi täydeltä terältä
ja meri oli aivan tyyni. Matka
suuntautui aluksi Kuninkaan-
salmen kautta ”avomerelle”.
Santahaminan eteläpuolitse
alusten keulat suunnattiin koh-
ti Helsingin itäpuolisia vesiä.
Itä-Villingin kierron jälkeen
ajeltiin kohti Puotilanlahtea,
kierrettiin Vartiosaari ja jat-
kettiin Villingin länsipuolitse
kohti Kauppatoria. Ennen He-
vossalmen siltaa pysähdyttiin
Helsingin Rakennusmestarit ja
-insinöörit AMK venekerhol-
le, jossa Timo Nieminen kertoi
venekerhon synnystä ja alueel-
la olevista rakennuksista.

Tässä pieni ote puheesta: ”
Helsingin Rakennusmestariyh-
distys r.y. (nykyinen Helsingin
Rakennusmestarit ja -insinöörit
AMK ry.) haaveili omasta
yhteisestä kesänviettopaikasta
jo 1930 – luvulla. Puuhamies-
ten tarmokas yritys tuotti vii-
mein tulosta 22.05.1973, jol-
loin

Helsingin kaupungin kiin-
teistölautakunta päätti kehoit-
taa talo-osastoa vuokraamaan
Helsingin Rakennusmestari-
yhdistys r.y.:lle Kallioniemen
tilan Laajasalosta, jossa on:

- 164 m2:n suuruinen päära-
kennus

Kipparit Jarmo Kammonen, Juha Nyberg ja Timo Nieminen

- 40 m2:n suuruinen rantamökki
- 23 m2:n suuruinen rantasauna ja
- 19 m2:n suuruinen autovaja

400 markan suuruudesta vuosivuokrasta.

Vuokrasopimusehtojen mu-
kaisesti vuokralainen sitoutuu
omalla kustannuksellaan huoleh-
timaan rakennusten ulko- ja si-
säkorjauksista, piha-alueen kun-
nostamisesta ja huollosta, sekä
kaikista kiinteistön ja tontin huol-
toon liittyvistä tehtävistä.

Käytännössä mestarit rakensi-
vat ja korjasivat huonokuntoisen
kiinteistön kauttaaltaan uusiksi.

Yhdistyksen uuden kesän-
viettopaikan vihkiäiset pidet-

tiin 25.05.1975. Aurinkoiseen ja
lämmihenkiseen vihkiäistilai-
suuteen oli kokoontunut runsaat
200 henkilöä. Mainittakoon, että
oma mestarikuoro ja -orkesteri
huolehtivat musiikista ihan niin
kuin tälläkin Klubin perinteisellä
veneretkellä.

Helmikuussa 1976 yhdis-
tys kutsui halukkaat venekerhon
perustavaan kokoukseen, jo-
ka pidettiin 23 aktiivin voimin
13.03.1976. Näin sai alkunsa Hel-
singin Rakennusmestariveneil-
jät, (HRV).”

Puheiden ja klubin orkesterin
soiton jälkeen nautittiin Vuosaa-
ren Golf Klubin ravintoloitsija
Pekka Puhakan loihtima mau-

kas lounas ruokajuomineen. Osa
veljistä kävi saunomassa kerhon
rantasaunassa ja jotkut kävivät jo-
pa uimassa. Kauppatorille paluun
jälkeen perinteet jatkuivat, sillä
osa joukosta siirtyi nauttimaan il-
tapäivän auringosta sekä kevyistä
kesäjuomista Kappelin terassille.

Kiitos onnistuneesta veneret-
kestä Jarmo Kammoselle, Raimo
Korhoselle, Juha Nybergille se-
kä Timo Niemiselle järjestelyistä
Rakennusmestarien venekerhol-
la.

*Kaj Sarpaneva
Kuvat: Elias Iirola*

41. Pohjolan Malja 24.8 2011

Tänä vuonna Pohjolan Maljaisa vietiin läpi rutiinilla. Rutiinilla tarkoitan sitä, että järjestelyt sujuivat täysin ennakoivasti. Kisoihin ilmoittautuminen toimi, vaikka Klubin remontin takia oli poistettu mahdollisuus ilmoittautua Klubimestarille. Kisaan ilmoittautui pelaajia juuri niin monta kuin siihen mahtuu eli 150. Muutamien poisjääntien takia lopullinen osallistujamäärä oli 136 pelaajaa.

vas. Jussi Papinniemi, Keijo Kiviluoma, Jarmo Ojala, Jusa Laurila

■ ■ Kentillä eli Talissa ja Masterissa asiat sujuivat myös totutun hyvin. Aamukahvien jälkeen pelaajat saivat kierrokselle mukaansa Aqua-vesipullot. Ja kun Talissakin oli jo saatu talvisääntö kumottua, jäi ainoaksi ulkoiseksi epävarmuustekijäksi enää sää. Mutta edellisen illan sääennusteessa luvattu sade kuitenkin sekin lopahti juuri ennen kisa. Luultavasti pelaajillakin oli mukavaa (jos ei omaa peliä huomioida), kun pahempia soraääniä ei kuulunut. Mukava yllätys hetki oli ainakin Kolven Pertillä. Pertti löi Talin ykkösellä pallonsa griinin yli ja ajatteli sen olevan pallon meno. Kävellessään griinin ja aidan välille hän ei löytänyt vain omaa palloaan, vaan lisäksi ämpärillisen muita. Pertti poimi tusinan verran parhaita mukaansa ja jatkoi peliään. Mistä pallot olivat peräisin, ei ole tietoa. Ehkä joku sivullinen oli keräillyt aidan yli menneitä, ja kipannut ne takaisin kentälle.

Uusi golfmestari

Useina vuosina mestaruustais-to on käyty formaatilla Altosen Janne vastaan muut. Niin nytkin. Klubin golfmestaruus ratkesi vasta viimeisen reiän viimeiseen puttiin.

Klubin golfmestari 2011 on Keijo Kiviluoma 79 lyöntiä (+8). Toiseksi tuli Janne Altonen samalla tuloksella. A-sarjan voitti

Keijo Kiviluoma tuloksella 37 pb.

B-sarjan ja myös Veteraanisarjan voitti Jarmo Ojala tuloksella 39 pb. Muut tulokset Klubin golf-sivulla.

Kisan upeat palkinnot

Joukko klubiveljiä on useiden vuosien ajan sponsoroinut kisas- ja jaettavat palkinnot. Merkittävimpänä POHJOLA, joka iltatilaisuudessa tarjoaa tavarapalkintojen lisäksi perinteisen Pohjolan maljan. Vakiosponsoreihin kuuluu myös ravintola Mange sud, joka lahjoittaa kahden hengen illallisen viineineen pisimmillä par-3 pelattavien Lähimmäs lippua-kisan voittajille. Tällä kertaa sen voittivat Talissa Andrei Klimenko 4,73 ja Masterissa Matti Merve 5,32.

Maxxiumin skottilaiset ohrajuomat, joiden pullossa on Klubin golfkisaan suunniteltu etiketti, ovat kuulemma jopa keräilykamaa. Myös Nico's golfin, Bosweelin, Golf Ace, ja Titleistin lahjoittamat palkinnot tekevät palkintopöydästä komean. Golfkilpailutoimikunta kiittää.

Jusa

YT-klubien golfmestaruuskilpailut Nokialla

YT-klubien golfmestaruuskilpailut järjestettiin tänä Nokian River Golfissa 26.8. jo 19. kerran. Toisin kuin edellisellä kerralla Nokialla, ilma suosi kilpailuja ja kenttäkin oli erinomaisessa kunnossa.

■ ■ Peli pelattiin 2-miehisin joukkuein lyöntipelinä ¾ tasoituksin. Joukkueen tulokseksi muodostui siis kahden pelaajan nettotulosten summa.

Voittajiksi selviytyivät Sami-Jussi Eljaala ja Markus Heikkilä Tampereen Kauppareurasta tuloksella 146. Allekirjoittanut ja Jouni Palmgren edustivat klubiamme jo neljännen kerran peräkkäin, tällä kertaa hieman vaatimattomalla menestyksellä, sijoituksemme oli 20:s tuloksella 165 lyöntiä.

Joukkueita oli mukana yhteensä 36 joista 35 sai hyväksyttävän kilpailutuloksen. Kilpailussa on mukana myös henkilökohtainen tasoitukseton sarja, jonka voitti Tampereen Mika Tolonen tuloksella 76 lyöntiä. Kokemustemme perusteella kilpailu on erittäin suosittu erityisesti Tampereen alueella, ja sieltä olikin mukana useita joukkueita.

Toivottavasti saamme ensikerralla mukaan meiltäkin lisäjoukkueita.

Rauli Askolin

NAINEN ON RAPUA SUUREMPI ARVOITUS

*Tänä yönä onni suosii ottajaa
tänä yönä viina lemмен nujertaa
tänä yönä en voi sinua mä rakastaa
mut aamun tullen palaan asiaan*

■ ■ Näillä sävelillä trubaduri **Ari Tal-**
kamo käynnisti Klubin rapuillan ryyppylaulusetin, jonka lauluihin kahdeksankymmenpäinen juhlayleisö osallistui elokuun illassa, kuka enemmän kuka vähemmän. Illan isäntä **Heikki Tavela** ei tainnut laulaa värssyäkään. Hän kuitenkin totesi tyytyväisenä, että nyt on jo toinen kerta kun Klubin rapujuhlat pidetään avec-tapahtumana. Sen eteen Heikki onkin tehnyt töitä.

Avec-tapahtumassa puhe pidetään sekä ravuille että naisille. Tänä vuon-

na kunnian oli saanut Tavelan kartanon isäntä, klubiveli **Harri Oesch**.

- Nainen ja rapu ovat erikseen ja yhdessä viettelevä houkutus, joka herättää miehissä suuret tunteet ja alkuvoimaisen käytöksen, hän sanoi.

- Rapu liikkuu takaperin, on aidosti kaikkiruokainen sekä syö lajitoverinsa. Se kasvattaa menetetyt raajan tilalle uuden, elää yksin hämärässä ja usein lajitovereita tavatessaan joko hyökkää tai parittelee.

Harri sanoi kunnioittavansa, osin myös kadehtivansa tätä evoluution arvoitusta.

(Harri muuten söi neljä täplä- ja neljä jokirapua, joka määrä kuului jokaiselle juhliin osallistuvan perussettiin. Jokiravut olivat oivallisia, täplät suorastaan hyviä.)

Mutta naiset, he ovat Oeschin mukaan vielä ravun evoluutiota suurempi arvoitus. - Naisessa on jumalainen säväys, muuten tätä häkellyttävän ihanaa ihmettä ei selitä. Pienin viehkein mutta määrätietoisin ottein jumalattaremme ohjaavat meitä, hän totesi vaimoiaan vilkaisten.

Naiset, elämän tarkoitus

Rapu ei ole erityisen siro maalla liikkuessaan, mutta nainen on toista maata. -Siron käden hellä koksetus, naisellisen tuoksen häivähdys tai pieni lanteen keinah-

dus ovat vain esimerkkejä niistä lukuisista työkaluista, joita heillä on käytössään.

Siksi kysyn, sanoi Harri Oesch, voiko meitä arvostella jos heidän seuraamisensa on tehtävämme ja ilomme. Ravut ovat elämän höyste, mutta te naiset sen tarkoitus, lopettin Harri tässä lyhyesti referoidun puheensa ja nostatti maljan Koskenkorvaa niin naisille kuin ravuille.

Ja snapsilaulu raikui sävelellä Reippahasti käyvät askeleet.

Kun on työtä vatsalaukulla auttaa sitä pitää naukulla muulloin voidaan litkiä mietoja ja pitkiä nyt on ryyppyn aika

Juhliloita viihdytti viehättävä **Heidi Mantere** laulullaan ja viulunsoitolla. Johtokunnan jäsen **Jari Karpakka** oli kuullut hänen esiintyvän jossain iltatilaisuudessa ja blokannut Heidnin saman tien meille. Jarilla oli muuten juhlien komein pöytä, kaksikymmentä henkeä. Hän on ollut hyvin monen jäsenen kummina ja kummin oikeudella määräsi porukan juhlimaan. Pankaa paremmaksi. Jarin tavoite on ensi vuonna kolmekymmentä henkeä.

*Pekka Ritvos
Kuvat Arto Toivanen*

AURINKOINEN SAARISTORISTEILY PÄÄTTI KLUBIN MATKAILUVUODEN

Elokuun viimeisenä päivänä, sateisena näyttäytyneen keski- viikon iltana, aurinko ilmestyi esiin kuin tilauksesta alukse- me m/s "Kingin" irtautuessa kajasta. Nautimme Helsingin itäisen saariston kauniista maisemista, mainiosta buffet- illallisesta sekä upeasta aurin- gonlaskusta neljä tuntia kes- täneellä risteilyllä. Minulle oli yllätys, että aluksella oli useita osallistujia, jotka olivat ensi kertaa ihailmassa Helsingin lähivesien vehreitä näkymiä huviloineen. Klubilaisia daa- meineen oli mukana 54 hen- keä, ja risteilyn päätyttyä tyy- tyväisyys näkyi olemuksista.

■ ■ Tammikuussa meitä oli 9 henkeä tutustumassa Havannaan ja koillis-Kuubaan. Kuuba lyhy- esti sanoen oli taas loistava koke- mus, mutta suuren ranskalaisen lentoyhtiön palvelukset alittivat kaikki rimat.

Maaliskuussa 4 henkeä kä- vi Tansaniassa safarilla ja olivat mahtavan tyytyväisiä seikkailui- hinsa, varsinkin ilmapalolento valtaviin eläinlaumojen yllä oli ikimuistoinen kokemus.

Elokuun alkupuolella ristei- limme 27 klubilaista ja seuralais- ta Pietarista Moskovaan säiden jälleen suosiessa meitä. Matka oli erittäin onnistunut, mutta siitä toi- saalla tässä lehdessä Lauri Palo-

järven raportti. Mutta sen lisäksi hänelle erityiskiitos mainioiden 13-15 senttisten karjalaisten joki- rapujen hankkimisesta, keittämi- sestä (laivakokkien avulla) ja tar- joilusta. Rapujen lisäksi aluksella kunnostautuivat ihanasti hymyi- levät ja englaninkielen taitoiset venäläiset tarjoilijaneidot.

Tulkaapa matkailuiltaan 26. lokakuuta, niin silloin esitellään vuoden 2012 matkat.

*Matti Ahjopalo
Klubin matkailujaosto*

Puheenjohtaja Juha Marttila (MTK)

SATONÄKYMÄT OVAT PARAIKAA AJANKOHTAISIA.

Markkinatilanne ja EU:n markkinapolitiikan uudistus ovat sopiva kohde tutkistelulle. Myöskin kotimaan maatalouspoliittinen asema antaa aiheita keskusteluun. Kohtahan budjettiriihikin on lämpiämässä. Katsotaanpa ensin satonäkymiä, markkinatilannetta ja sitten EU:n maatalouspolitiikan uudistushankkeita.

■ ■ Satonäkymien osalta tilanne onkin jo tällä hetkellä niin pitkällä, että 80 prosenttia koko viljantuotannosta on tätä kirjoittaessa puitu. Öljykasveja on jonkin verran vielä pelloissa. Viljelijät ovatkin alkaneet toden teolla reagoimaan markkinoiden viesteihin siitä mitä kannattaa tuottaa ja tavoitella. Melkoisena kouluna voidaankin pitää sitä aikaa jolloin varastot olivat täynnä ja hinnat pohjalukemissa. Tuohon tilanteeseen ei varmaan monikaan halua uudelleen joutua. Toisin sanoen, pelloille on haettu toisenlaisiakin käyttömuotoja. Jollain se on kesantoa, jollain hevosen heinää ja joissakin paikoissa valkuaiskasveja.

Tutkitaanpa hieman tarkemmin viljalajien tämänhetkistä tilannetta.

Vaikka kokonaisviljasato on verrattain pieni, on vehnästä miltei 1 miljardi kiloa menossa rikki. Tuo on ilmeisesti historian suurin vehnäsato maassamme. Laadusta riippuen voi olla niinkin, että vehnää voidaan myös viedä maailman markkinoille.

Rukiin kohdalla 76 miljoonaa kiloa osoittaa pientä nousua viime vuosiin nähden. Todennäköisesti 3/4 kotimaan kysynnästä voitaisiin kattaa tällä tuloksella. Tavoitteen pitäisi tosin olla 100% eikä siitä pitäisi tinkiä.

Ohra tuottaa edelleenkin suurimman sadon, kaura on toisena mutta vehnä lähestyy kauran volyymeja maassamme. Vielä kaksi vuotta sitten painiskelimme valta- van ohrayljäämän kanssa. Ohraa oli joka paikka täynnä, tyydyt-

tävää hintaa ei saatu. Euroopan komissio teki tässä asiassa melkoisen liikkeen kun interventio- varastot ostettiin täyteen ohraa pilkkahinnalla ja kun vuosi sitten hinnat maailmalla lähtivät nousemaan on varastot purettu hyvin hinnoin. Tästä oppineena viljelijät ovat vähentäneet ohran viljelyä. Nyt ollaan siinä tilanteessa että mahtaako riittää tämä Suomen ohrasato oman maan tarpeisiin ja kysyntään.

Lihan tuotannossa eletään täl-

lä hetkellä vakavaa kriisiaikaa. Jokainen viljelijän tuottama sika tuottaa tällä hetkellä tappiota eikä kenelläkään ole tuotannon lisäämispaineita. Pikemminkin päinvastoin. Kymmenisen prosenttia lihan tuottajista heittää tänä vuonna pyyhkeen kanveesiin ja tämä osaltaan vähentää ohran kysyntää melkoisesti.

RAKENTEELLISET MUUTOKSET OVAT VIIME VUOSINA OLLEET MERKITTÄVIÄ.

Tämän vuoden sadosta voidaan todeta, että melkoisia vaihteluja on satojen määrissä ja laaduissa alueittain. Liikkeellä on monenlaista viljaa. Tämä näkyy esimerkiksi rehuviljapuolella. Huippulaatuisesta tuotannosta kevyeen ohraan. Katsotaan nyt pitääkö viljan polttokeskustelu ottaa esiin ja selvittää mikä on energiapuolella mahdollinen ratkaisu.

Hintapolitiikka on tähän aikaan vuodesta vielä auki. Katsotaan miten kauppa lähtee menemään ja etsitään asemia. Tänä kesänä lähdettiin kuitenkin merkittävästi korkeammalta hintatasolta kuin vuosi sitten. Oli miten oli, Suomen viljan hintataso saattaa olla kaikesta huolimatta 20-30 euroa alemmalla tasolla kuin kansainvälisillä markkinoilla. Tämä on rakenteellinen ongelma joka pysyy ja pysyy. Ero muuhun Eurooppaan on se, että Suomessa hyvästä laadusta maksetaan huonommin kuin muualla. Pitkän päälle tämä uhkaa laatuviljan tuo-

tantoa maassamme.

Maailmalta tulevat satouutiset ratkaisevat lähteekö viljan hinta kovaankin nousuun vai vakiintuuko se. En pidä sitä todennäköisenä, että viljan hintaan tulisi tänä talvena jonkinasteinen romahdus. Joko pysytään tällä kohtalaisen korkealla tasolla tai lähdetään vielä ylöspäin. Ristiriitaisia tietoja tulee. Suurissa eurooppalaisissa viljantuottajamaissa ei sato ole ollut kaksinen ja USAsta tulee maissin osalta koko ajan huonompaa ja huonompaa tietoa sadosta ja volyymit ovat siellä sellaiset, että Suomen markkinoilla ei mitenkään vaikuteta kansainvälisiin hintoihin.

RUOKAKRIISISTÄ TULLAAN PUHUMAAN JATKOSSAKIN.

Miljardi ihmistä näkee maailmassa nälkää ja pari miljardia ihmistä lienee siirtymässä lihan ja maitotuotteiden kuluttajiksi. Tämä tietää viljan tuotannolle rajua haastetta. Maailman varastotilanne ei ole viljan suhteen kriisiytynyt mutta paljon ei tarvita huonoja uutisia ennenkuin kriisi jälleen leimahtaa. Viime talven aikana nähtiin millaista poliittista painetta aiheuttaa se että ruoka loppuu.

Kiinnostavan esityksen jälkeen kuulijakunta esitti useita kysymyksiä klubiveljellemme. Olihan aihe toki sangen ajankohtainen ja kaikkia meitäkin sivuava.

*Kooste Kauko Lehti
Kuvat: Klubimestarit*

Hyvyyden ja pahuuden verkosto

Elämän suuriin salaisuuksiin kuuluu erilaisten vastakohtaisuuksien kietoutuminen toisiinsa. Pahuus ja hyvyys voivat esiintyä rinnakkain samassa ilmiössä ja samassa ihmisessä. Joskus ne tuhoavat toisensa, aivan kuten silloin, kun tuli ja vesi kohtaavat. Mutta joskus ne jatkavat elämää uudessa muodossa, kuten silloin, kun musta ja valkoinen yhtyvät harmaan erilaisiksi sävyiksi.

■ ■ Tämä alituisesti läsnä oleva draama tuli elävästi esille syksyn ensimmäisessä kirjaillassa 5.9.2011, jossa entinen kulttuuriministeri, yliopiston rehtori, professori ja piispa Gustav Björkstrand esitteli keväällä ilmestyneen kirjansa Maria Åkerblom. Elämän ja kuoleman lähettiläs.

On monessa suhteessa mielenkiintoista, ettei unissasaarnaajan elämä ja persoona ole jättänyt pappismiestä rauhaan, vaan hän on palannut opiskeluaikojensa teemaan saavutettuaan eläkeiän.

Åkerblomilaisuus oli jo teologiaa opiskelleen Björkstrandin

*Teologian tohtori,
professori ja entinen kulttuuriministeri
Gustav Björkstrand*

”Elämän ja kuoleman lähettiläs” veti yleisön ilmeet vakaviksi. Edessä oikealla kirjaillan isäntä Veikko Sonninen.

pro gradu-tutkielman aiheena. Sittemmin hän perehtyi aiheeseen laajan haastatteluaineiston ja kirjallisen materiaalin (lähinnä oikeudenkäyntipöytäkirjojen) avulla ja kirjoitti teemasta väitöskirjan.

Aluksi kiinnosti liike, Åkerblomilaisuus: kuinka rutiköyhään, 9-lapsiseen perheeseen syntyneestä navettapiiasta tuli unissasaarnaaja ja karismaattinen uskonlahkon johtaja. Minkälaiset olivat hänen elämänvaiheensa ja minkälainen hänen kannattajakuntansa, joissa hyvyys ja pahuus näyttivät kulkevan rintarinan.

Uudessa kirjassa kerrataan liikkeen historiaa ja keskeisiä

millä tavoin ja miksi liikkeen johtajan toiminta oli alusta alkaen kaukana kypsän uskonnollisuuden keskeisistä kriteereistä, joihin kuuluvat itsekriittisyys, nöyryys ja eheyttä luova dynaamisuus.

henkilöhahmoja, mutta pääpaino on Maria Åkerblomin persoonassa. Minkälainen ihminen hän oikeastaan oli?

Uutta tutkimusmateriaalia

Tohtori Björkstrand on saanut uutta kirjaansa varten myös uutta lähteaineistoa varsinkin siltä ajalta, jolloin Maria Åkerblom oli Hämeenlinnan vankilassa ja kirjoitti toisen elämäkertansa päästäkseen sieltä aikaisemmin pois.

Uuden tutkimusmateriaalin pohjalta kirjoittaja päätyy pohtimaan, millä tavoin ja miksi liikkeen johtajan toiminta oli alusta alkaen kaukana kypsän uskon-

nollisuuden keskeisistä kriteereistä, joihin kuuluvat itsekriittisyys, nöyryys ja eheyttä luova dynaamisuus.

”Maria Åkerblomilla oli puutteelliset tiedot kristillisestä uskosta, mikä oli jyrkässä ristiriidassa sen kanssa, että hän korosti Jumalan puhuvan hänen kauttaan ja vaati kuulijoita hyväksymään hänen välittämänsä sanoman ... Kukaan ei lopulta uskaltanut vastustaa hänen määräyksiään, koskivatpa ne mitä tahansa.”

Kirjassaan tohtori Björkstrand päätyy siihen, että Maria Åkerblomia vaivasivat lähinnä psykopaattiseen persoonallisuuteen liittyvät häiriöt. Se on mielestäni kirjan tärkein havainto. Juuri sitä kautta nimittäin paljastuvat hyvyyden ja pahuuden verkostot, joihin hän oli eläessään kietoutunut ja joiden kanssa kamppailevat edelleenkin ne kannattajakunnan rippeet, jotka vieläkin esittävät erilaisia uhkauksia niille, jotka uskaltavat esittää kriittisiä arvioita unissasaarnaaja Åkerblomin elämästä ja toiminnasta.

Lähtökohta on itse asiassa hyvin yksinkertainen: Profeettaa ei saa arvostella! Se on kuolemansynti.

Juuri tämä seikkaa tekee kaikkien hurmosliikkeiden (uskonnollisten ja poliittisten) arvioinnin vaikeaksi, usein mahdottomaksi.

Kirjaillassa ei tähän puoleen ehditty juurikaan puuttua, kos-

ka Maria Åkerblomin jännittävät elämänvaiheet mielisairaalaikänteineen, vankilapakoineen, murhayrityksineen ja varkauksineen kiehtoivat sekä kirjoittajaa että kuulijakuntaa. Illan mittaan kävi jopa selville, mihin sillankaiteeseen Marian pakomatka Hämeenlinnan naistenvankilasta oli päättynyt, kun hän viiletti hurjaa vauhtia karkuun jonkun kannattajansa ohjaamassa Essexlimousinissa.

Äänen kuuleminen

Kysymys ”äänen kuulemisesta” on kaiken pahan ja hyvä lähtökohta.

Piispa Björkstrand totesi esityksensä lopun ”opetuksissa”, että ”hälytyskellojen pitäisi soida, kun profeetat väittävät saavansa Jumalalta suoria viestejä, joita ei saa arvostella.”

Tässä on kuitenkin hyvä muistaa, että sekä Raamattu että Koraani (ja monet muut uskonnolliset kirjat) ovat ”ilmoituksia”, jotka on saatu ”korkeammalta”. Ne ovat johtaneet vuosituhansien kuluessa valtaisiin hyvän ja pahan verkostoihin.

”Oikeiden” ja ”väärien” profeettojen erottaminen toisistaan saattaa olla perimmältään mahdotonta. Tässä suhteessa yksityinen ihminen tuskin voi siirtää vastuutaan kenenkään toisen ihmisen harteille. Jos taas vastuu halutaan siirtää joillekin muille kuin ihmisten hartioille, astutaan uskon piriin. Mutta ei ihminen

sielläkään voi olla täysin turvassa, kuten moni on saanut nykypäivinäkin kokea.

Entä uudet liikkeet?

Teologian tohtori Gustav Björkstrand käsittelee lyhyesti myös uudempiä hurmosliikkeitä, kuten ”heinoslaisuutta” ja eräitä kansainvälisiä lahkoja. Olisi ollut mielenkiintoista, jos hän olisi vertaillut Åkerblomilaisuutta ja esimerkiksi ”kartanolaisuutta”, jonka synkistä puolista päätoimittaja Ulla Appelsin julkaisi viime vuonna kirjan ”Lapsuus lahkon vankina”.

Mitähän piispa Björkstrand olisi voinut sanoa esimerkiksi scientologiasta, joka jossakin päin maailmaa on hyväksytty ”viralliseksi uskonnoksi”, mutta joka tosiasiaa perustuu Ron Hubbard-nimisen science-fiction kirjailijan kuulemiin ”ääniin”. Tai mitähän hän olisi mahtanut sanoa Norjan joukkomurhaaja Breivikin ”vihän hämähäkinverkosta”, jolla saattoi olla myös jonkinlainen ”äänitausta”, vaikka siitä tuskin mitään uskonlahkoa koskaan syntyykään.

*Weijo Pitkänen
Kuvat: Elias Irola*

Suomi ja Saksa toisessa maailmansodassa

Aseveljiä, ei liittolaisia

Oliko Suomi ajopuu, joka joutui maailmansodan koskeen ylivoimaisen virran viemänä, vaiko koskivene, joka kyllä joutui mukaan, mutta säilytti ohjattavuutensa? Edellinen iskusana kulkee professori Arvi Korhosen nimissä, jälkimmäinen professori (akateemikko) Eino Jutikkalan. Kysymystä on pohdittu yli puoli vuosisataa, mutta aina tuo tutkimus uutta pintaan. 8.9. olivat keksin varressa Klubin historian illassa professorit Henrik Meinander ja Ohto Manninen sekä nuoremman polven tutkija tohtori Oula Silvennoinen.

■ ■ Mikä vei Suomen jatkosotaan, talvisodan miestappioiden ja aluemenetysten jälkeen? Oliko se Heikki Ylikankaan esiin nostama Herman Göringin lupaus aluehyvityksistä? Paljonko vaikutti Moskovan painostus värlirauhan aikana? Baltian maiden pelottava esimerkki? Suur-Suomi-haaveet? Saksan menestysten vaikutus? Pohjakysymykset asetti illan alustaja klubiveli, FL Jyrki Vesikansa.

Olisiko Saksa tullut Suomeen joka tapauksessa, oli sovittu tai ei? Miksi yhteistyön tunnustaminen on ollut niin vaikeata? Kuinka suppea piiri teki päätökset? Tiesivätkö eri tiedustelupalvelut enemmän kuin Suomen hallitus ja eduskunta? Ja viimein: oliko Mannerheimin strategia, hyökkäyksen pysäyttäminen, oikea, vai olisiko sittenkin pitänyt jatkaa Sorokkaan asti, kuten Airo tietävästi esitti?

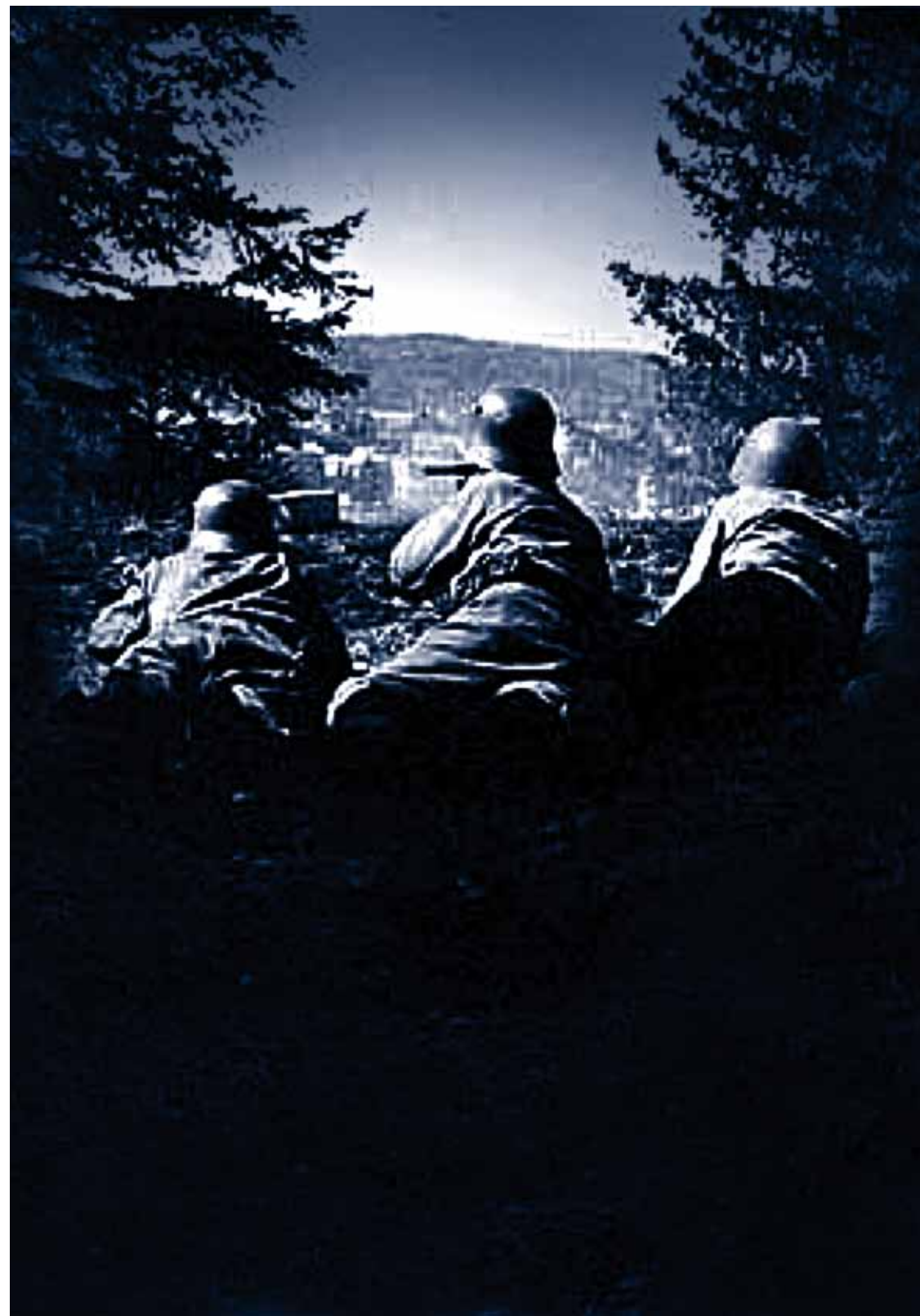
Vasemmalta Ohto Manninen, Jyrki Vesikansa, Henrik Meinander ja Oula Silvennoinen

Saksalle Suomi oli varma tapaus

Ohto Mannisen mukaan Suomen tulo kanssasotijaksi oli Saksan näkökulmasta selvää viimeistään Norjan miehityksen jälkeen. Suomen ratkaisut osoittautuivat oikeiksi sodan lopussa. Jo kesällä 1940 tunnusteltiin mahdollisuutta Saksan takuisiin. Kesäkuussa 1941 Suomessa tiedettiin, mitä Saksa tekee. Suomi lykkäsi liikekannallepanoa, kun rautatiekalusto oli Saksan kauttakuljetusten käytössä. Neuvostoliitosta kenraali Heinrichs lausui käsityksensä: ”Valtakunta, joka vastoin todennäköisyyttä suostuu sille esitettyihin vaatimuksiin, ei enää ole pelättävissä.” 22.6. Göring ilmoitti Hitlerille, että ilmavoimat olivat käytettävissä idän offensiiviin. Suomessa tämä tiedettiin jo muutamia päiviä aiemmin.

Oula Silvennoinen halusi tar-

kastella sitä, miten sotaan joutuminen on jälkikäteen ymmärretty. Julkisuudessa on toistettu kahta teemaa: sota oli väistämätön ja se oli välttämätön maan itsenäisyyden turvaamiseksi. Ensimmäisen väitteen hyväksyminen vapauttaa vastuusta, joka painaa kaikkia sotaan osallistuneita. Toinen väite on kehitelty sodan jälkeen, tuloksen perusteella. Korollaarioväite: emme olleet halukkaita liittolaisia, meillä ei oltu fasisteja. Tämän teorian taustana on suhteemme sodanjälkeiseen Neuvostoliittoon. Tutkimus politisoitui, Nuori tutkija, joka olisi korostanut aseveljeyttä, ei olisi luonut uraa. Tästä syntyi väite erillissodasta, jota aivan sattumalta jouduimme käymään samaan aikaan, kun muu maailma kävi toista maailmansotaa. On aika siirtyä postnationalistiseen historiankuvaan: Suomi osallistui maailmansotaan.

Kumpi aloitti?

Mannisen argumentit johtavat ajautumisteoriaan, polemisoivat Henrik Meinander. Kenraali Erfurth, päämajan yhdysmies, merkitsi muistiin 16.1.41, että Heinrichs toivoo, että syntyy kuva Suomeen tehdystä hyökkäyksestä eikä Suomesta aloittajana. Miehistö liikekannallepano oli toimeenpantu kesäkuussa, upseeriston jo toukokuussa. Sota jätti jälkeensä pysyvästi ajankohtaisen kysymyksen: Miten voimme pärjätä suurvaltakonfliktin sattuessa ilman apua? Sodanjälkeiseen sisäpolitiikkaan tämä heijastui monella tapaa. Ilmeisenä pidettiin, että Kekkonen pelasi vastustajansa tuomiolle.

Katsotaan kahta karttaa: toisessa näkyvät vain Suomen rajat ja rintamat, mutta jos katsotaan Saksan koko itärintamaa ja Suomen osaa siitä, on vaikea ajatella erillissotaa. Oliko Suomella ja Saksalla eri sodanpäämäärät? Oli, mutta niin olivat myös Iso-Britannialla ja Neuvostoliitolla. Mannerheim ajoi Saksaan tukeutumista jo helmikuussa 1941. Hän toivoi, että ensimmäisen maailmansodan kuvio toistuisi: ensin Saksa lyö Venäjän, sitten länsi lyö Saksan. Oliko joulukuussa 1940 varaa kieltäytyä Barbarosa-suunnitelmasta? Ei, mutta silti Mannerheim ja Ryti tekivät päätöksensä tietoisesti.

Me olemme aina mielestäm-

me käyneet omia sotiamme: Iso viha, Suomen sota, Oolannin sota, Sisällissota - kuitenkin kaikki ovat olleet osia yleisestä sodasta.

Saksakaan ei ollut kiltti isoveli

Yleinen keskustelu, joka on luonnut vallitsevaa historiankuvaa, on levännyt tietämättömyyden pohjalla, kärjisti Manninen. Suomi ei liittynyt akselisopimukseen, kuten muut Saksan myötäsotijat. Suomen suhde Saksaan oli eri. Meillä pelättiin, että lyötyään Venäjän Saksa ottaa Suomen. Taistelussa pärjääminen oli ainoa keino osoittaa itsenäisyyttä. Välimatkaa pidettiin: Suomi ei suostunut ottamaan maahan työläisiä miehitetystä Norjasta. Suomi ei halunnut sotia läntisiä demokratioita vastaan. Kun Paasikivi erosi lähettilään virasta, hän sanoi: ”Saksalaiset sentään lähtevät pois, kun tulivatkin, venäläiset eivät lähtisi.” Ryti sanoi 21.6.41: ”Suomen ainoa pelastus on tämä sota.”

Unkari oli liittolainen, vaikka sen osanotto sotaan oli vähäisempi kuin Suomen, vain kaksi prikaatia rintamalle, huomautti Silvennoinen - Mutta tappiot suuremmat! heitti Manninen väliin. - Tarjolla oli vain huonoja vaihtoehtoja niin Unkarille, Romanialle kuin Suomelle, Silvennoinen jatkoi. Voimme sanoa mitään varmaa vain toteutuneista vaihtoehdoista.

Millä eväin veneeseen?

Millä ehdoilla koskiveneeseen hypättiin? puheenjohtaja ohjasi keskustelua.

Toivottiin, että sota tuottaa menetetyt alueet takaisin, Meinander vastasi. Tätä odotusta vahvistettiin teettämällä tutkimuksia Fennoskandian geologisesta ja kulttuurisesta kokonaisuudesta: Väinö Auerilla, Eino Jutikkalalla, Jalmari Jaakkolalla. Itä-Karjala on Suomen kanssa samaa maantieteellistä ja kulttuurista kokonaisuutta. Evakkojen asema tuotti paineita. Ei heidän sijoittamisensa ollut kivutonta. Juridiset perusteet viljelysmaan pakkoluovuttamiseen olivat riittämättömät. [Voi muistaa, että oli vain pari vuosikymmentä torpparikysymyksen järjestämisestä, joka ei sekään ollut vaivaton. Latojan huomautus.]

Jos puhutaan Suomen Neuvostoliiton kanssa tekemästä erillisrauhasta, ei voi puhua erillisodasta, Meinander järkeili. Erillisrauhan voi tehdä vain yleisestä sodasta. Ylikangas tarjoaa väitetään Göringin lupauksen vaikutuksesta, mutta miten Suomi olisi siihen voinut luottaa? Ribbentropin - Molotovin sopimus, joka tunnettiin, oli voimassa kesäkuuhun 1941.

Erillisrauha sopi Neuvostoliitolle

Suur-Suomi-ajatus oli tässä pieni tekijä, väheksyi Manninen. Kun sota kävi ilmeiseksi, heimoihmiset toki kokoontuivat. Erillisrauhan tekeminen Suomen kanssa oli Neuvostoliiton intresseissä pitkin matkaa: loppuselvittelystä Suomen kanssa pysyisivät muut maat poissa. Englannin sodanjulistus Suomelle muutti tämän tilanteen.

Mikä oli viimeinen piste, jolloin Suomessa tajuttiin, ettei soitaan joutumisesta voinut peräytyä? puheenjohtaja palasi alkuun.

Talvisota oli ratkaiseva mielialojen muokkaaja, Silvennoinen sanoi. Sen vaikutusta tuskin voi yliarvioida. Kokemus ylitti kaikki kielteiset oletukset Neuvostoliitosta. Kun Talvisota oikeutti Neuvostoliitosta luodun kuvan, tämä radikalisoivat Suomen.

Ruotsia ei ole mainittu, huomautti Kari Jallinoja yleisöstä. Ruotsi kuitenkin salli Saksan läpimenon ennen Suomea.

Suomen ja Ruotsin toiminta muistutti toisiaan, rinnasti Meinander, ehkä yllättävästi. Suomi ja Ruotsi käyttäytyivät toisin kuin Baltian maat. Neuvostoliitolle ykköskysymys oli Leningradin turvallisuus, Neuvostoliiton ja Saksan intresseissä olivat Ruotsin malmikentät. Ruotsi muisti menestyksellisen kauppavaihdon Saksan kanssa ensimmäisen maailmansodan aikana. Ilman sitä Ruotsin elintarviketilanne oli-

si saattanut johtaa vallankumoukseen huhtikuussa 1917. Suomi tunsu Molotov - Ribbentrop -sopimuksen. Jos Suomi olisi 1940 jäänyt passiiviseksi, Neuvostoliitto olisi tullut Etelä-Suomeen, Saksa Norjasta Petsamoon.

Pirun kanssa Belseubia vastaan

Seppo Vepsäläinen kysyi yleisöstä: Kun puhutaan erillisyydestä, kenestä olisi oltu erillisiä? Ei ollut toimivia yhteyksiä länteen, Saksa oli ainoa tuki Neuvostoliittoa vastaan. - Kuka kuvittelee, että Saksa olisi kunnioittanut Suomen puolueettomuutta? Itämeri oli kummallekin suurvallalle tärkeä, huomautti Meinander. - Miten olisi hoidettu Pohjois-Suomen muonatilanne ilman saksalaisia? painotti Aimo Viitala yleisöstä. - Mutta miten kuitenkin Saksa olisi tullut Norjasta Petsamoon, kun yhteydet olivat niin huonot? Meinander kysyi. [Osviittaa antaa Saksan huono menestys Norjan tuntureilla ja Vienan suunnalla. Latojan huomautus.]

Lapin ehkä Saksa olisi voinut valloittaa Petsamoa myöten, arvioi Silvennoinen, mutta mitä merkitystä sillä olisi ollut sotilaallisena tukialueena? Silloin, kun Saksa näytti voittavan, Ruotsi ei tehnyt samoja ratkaisuja kuin Suomi.

Suomen ratkaisut määräsi maantiede, sanoi Meinander. Jatkosodan viljastamme kaksi kol-

mannesta oli Saksan ansiota, suoran tuonnin ja tehollannoitteiden.

Suomi ei ollut Saksan käskyläinen

Kun arvioidaan vuosien 1940 ja 41 orientaatioita, täytyy muistaa, ettei voitu tietää, kuinka kauan sota kestää, huomautti Manninen.

Kun Iso-Britannia julisti Suomelle sodan, oliko taka-ajatukseen se, ettei sodanjärkeisessä isojaossa Suomea jätettäisi kommunistien syliin, kun Britannialakin olisi sanansa sanottavana? kysyin yleisöstä. - Pääsyy sodanjulistukseen oli se, että Stalinin oli saatava jotakin hyvitystä, kun syytti Britanniaa hidastelusta, Manninen vastasi. Ei Suomi voinut luvata Churchillille Karjalan operaation pysäytystä, koska tieto siitä olisi heti mennyt Moskovaan.

Ääni yleisöstä: Jos Suomi olisi ollut Saksan käskyläinen, Leningradiin olisi menty. Mitkä silloin olisivat olleet rauhanehdot?

Matti Koskimaa ja Ermei Kanninen käyttivät jylhät asianosaisen puheenvuorot. Koskimaa painotti erillisyyttä. Kanninen tiivistä, että Stalin ajoi meidät liittoon Saksan kanssa.

Aseveljeys-termi tuntui saavan kannatusta, liittolaisuus ei. Onko niin, että liittolaisensa voi valita, veljeä ei?

*Yrjö Larmola
Kuva: Leif Eklöf*

Tervetuloa uudet jäsenet!

Klubilehti poimi runsaista uusien jäsenten joukosta kuvaan sattumanvaraisesti jäsenen, joka osoittautui vastikään eläkkeelle siirtyneeksi maavoimien komentajaksi kenraaliluutnantti Ilkka Asparaksi. Toivotamme hänet kuten kaikki muutkin uudet jäsenemme tervetulleiksi. Alhaalla oikealla kirjoittaja ja Ilkka Aspara (oik.).

15.9.2011 järjestetty uusien jäsenten ilta oli paitsi tiedotustilaisuus, myöskin kiinnostava esitelmäilta professori Timo Airaksisen astuttua esiin ja esitettyä projektin nimeltään "SUOMI NOUSUUN".

■ ■ Paikalla oli arviolta noin 50 uutta klubijäsentä sekä saman verran meitä jo kauemmin klubin antoisaa toimintaa nauttineita jäseniä. Tilaisuus alkoi massiivisilla orkesterimme ja kuoromme esityksillä. Sekä kuoro että orkesteri esittivät kumpikin kolme

meille kaikille tuttua sävellystä. Oli kerrassaan upeata saada kuunnella ja nauttia näistä esiintymisistä. Klubimme puheenjohtajan Johannes Koroman selostusta klubin toimintaperusteista aina vuodesta 1876 alkaen seurasi Klubimme muutamien eri toimi-

YT-Klubien skruuvien SM-kisat pelattiin 17 – 18.9.

Klubin skruuvarit hurjina SM-kisoissa!

Mukana oli yhteensä 16 pelaajaa: neljä Kuopion Klubilta, neljä Mikkelin Klubilta ja kahdeksan omalta Klubiltamme.

■ ■ Kilpailut pelattiin kahdessa osassa niin, että 17.9. pelattiin 30 jakoa pääsystä seuraavan päivän finaaliin, missä kahdeksan parasta selvitti 21 jaon pelissä keskinäisen paremmuutensa.

Kilpailu oli erittäin tasainen ja vasta viimeiset kolme jakoa ratkaisivat mitalisijat ja jopa niin, että hopea ja pronssi selvisivät vasta tarkistuslaskennan jälkeen.

Klubi oli tyly isäntä: yksilökilpailun kaikki mitalit jäivät Helsinkiin ja joukkuekilpailu voitettiin maksimipistein!

Tulokset:

Henkilökohtainen kilpailu:
Jaakko Karvonen
Yrjö Orispää
Yrjö-Veli Seppälä

Joukkuekilpailu:
Helsingin Suomalainen Klubi
Mikkelin Klubi
Kuopion Klubi

palkintojen saajat

kuntien selostus omasta työsarastaan. Kaikkiaan klubissamme on puolisen tusinaa eri alojen toimikuntaa. Todettakoon tässä yhteydessä myös, että klubimme verrattain runsas ja monipuolinen kirjasto on Klubin jäsenten käytettävissä paikan päällä, toisin sanoen kirjoja ei voi lainata, mutta kirjasto on varustukseltaan monipuolinen ja viihtyisä tila kirjoihin tutustumista varten. Myös meille kaikille tärkeän klubiravintolan johtaja Mia Makkonen esitteli oman projektinsa toimintaa ja yksityiskohtia.

Professori Timo Airaksisen esitys "Suomi nousuun" sivusi monella kiinnostavalla tavalla erilaisten sanojen merkitystä ja niiden soveltuvuutta käytäntöön. Hänen esitelmänsä oli erittäin monipuolinen. Optimismi ja pessimismi, fatalismi ja voluntarismi. Tässä malliksi muutama sana esityksen laajasta sisällöstä. Filosofit ovat käsitelleet optimismia. Miksi maailmassa on pahaa. Optimistit ovat käyttäneet tässä asiassa sellaista argumenttia että jos ei olisi pahaa, ei olisi hyvääkään. Esitelmöitsijällä oli mukanaan myöskin parinkymmenen sanan lista joita hän esityksensä aikana selvitteli varsin kiinnostavalla tavalla. Esitys jäi epäilemättä soimaan monen kuulijan mielessä tavallisuudesta poikkeavana ohjelmanumerona. Siitä kiitos professori Airaksiselle.

*Kooste Kauko Lehti
kuvat Elias Iivola*

Suomalaisen oikeusvaltion nykytila

Oikeusvaltiolle ei ole olemassa yksiselitteistä määritelmää, vaikka kaikilla on näkemys siitä, mitä oikeusvaltiolla tarkoitetaan. Suomalaisen oikeusvaltion nykytilan arvioimiseksi oikeusvaltion käsitteen määrittely ei kuitenkaan ole olennaista. Sen sijaan nykytilan määrittelemiseksi on tärkeä pohtia oikeusjärjestyksemme kehitykseen viimeisen runsaan kahdenkymmenen vuoden aikana vaikuttaneita tekijöitä.

■ Riita-asioiden käsittely yleisessä alioikeudessa uudistettiin 1.12.1993. Rikosasioiden käsittely uudistettiin 1.10.1997. Rikosasioiden käsittely uudistettiin akkusatorisen menetelmän mukaiseksi, jossa asianosaisina ovat toisella puolen syyttaja ja asianomistaja sekä toisella puolen rikosasian vastaaja. Asianmukaisena ei enää pidetty, että inkvisitorisen menettelyn mukaisesti rikosasian vastaajan vastapuolena oikeudenkäynnissä oli syyttäjän lisäksi myös tuomioistuin.

Hallintolainkäyttöä harjoitettiin pitkään osana muuta hallintoa. Vuodesta 1974 alkaen läänioikeuden puheenjohtajana ei enää toiminut maaherra vaan lääninneuvos, joka oli kylläkin lääninhallituksen virkamies. Vasta vuonna 1989 läänioikeudet irrotettiin hallinnollisesti lääninhallituksista ja niistä muodostettiin itsenäisiä tuomioistuimia. Samalla nämä tuomioistuimet siirrettiin sisäasiainministeriön hallinnonalalta oikeusministeriön hallinnonalalle.

Oikeuspolitiikan illassa 22.9. esitelmöi klubiveli, Suomen Asianajajaliiton puheenjohtaja, asianajaja Mika Ilveskero. Aiheena oli laaja ja vaikea kysymys: Suomalaisen oikeusvaltion nykytila. Ilveskero käsitteli tätä monipuolisesti ja syvällisesti. Ohessa hänen tiivistyksensä esityksen keskeisistä osista. Esitys herätti vilkkaan keskustelun. Paikalla oli 40 klubiveljeä ja puheenjohtajana Risto Uoti.

Suomi liittyi Euroopan neuvoston täysjäseneksi vuonna 1989. Euroopan ihmisoikeussopimus tuli Suomea sitovana voimaan vuotta myöhemmin toukuussa 1990.

Suomi liittyi EU:hun vuoden 1995 alusta. Tätä ennen Suomi oli vuonna 1994 Euroopan Talousalueen jäsen. Lissabonin sopimus tuli voimaan 1.12.2009. Lissabonin sopimuksen perusteella oikeudelliseen yhteistyöhön rikosoikeuden alalla sovelletaan nykyään samankaltaisia sääntöjä kuin sisämarkkina-asioihin.

Suomaisen oikeusvaltion ny-

kytilän selvittäminen on helpointa aloittaa perehtymällä Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen (EIT) antamiin langettaviin tuomioihin. Kaksi asiaryhmää on aiheuttanut Suomelle eniten tuomioita EIT:ssä. Ensimmäinen on oikeudenkäyntien viivästyminen ja toinen on sananvapausasiat, joissa EIT on Suomen kansallisia tuomioistuimia enemmän painottanut sananvapautta yksityisyyden kustannuksella. EIT on myös pitänyt Suomessa yksityisyyden loukkauksista annettuja rikosoikeudellisia sanktioita liiallisina.

Toinen tapa lähestyä suoma-

laista oikeusvaltiota rapauttavia ongelmia on tutustua kidutuksen vastaisen komitean raporttiin. Komitea liittyy YK:n kidutuksen vastaiseen yleissopimukseen, joka Suomen osalta tuli voimaan 29.9.1989. Komitean raportissa kiinnitetään muun muassa siihen, että esitutkintatiloihin tulisi Suomessa hankkia äänitys- ja videolaitteet ja vankiloista tulisi poistaa ns. paljusellit.

Suomessa olisi vakavasti pohdittava tuomioistuinlaitosviraston perustamista. Suomessa tuomioistuinten toiminnalta puuttuu tehokas ja riippumaton keskusjohto. Oikeusministeriö ei voi tätä tehtävää hoitaa, koska näissä kysymyksissä törmätään aina tuomioistuimen ja tuomarin riippumattomuuteen liittyviin seikkoihin. Suomen tilanne ei vastaa länsimaista käsitystä tuomioistuinten riippumattomasta asemasta.

Hallintolainkäytön kumma-jaisia ovat sosiaaliturvan ja muut vastaavat muutoksenhakulautakunnat, jotka käsittelevät vuosittain yhteensä noin 50.000 valitusta, joita kansalaiset tekevät esimerkiksi Kelan, työeläkelaitosten ja työttömyyskassojen ratkaisuksista. Lautakuntien päätökset rinnastuvat tuomioistuinten ratkaisuihin, mutta lautakuntien toiminta ja kokoonpano poikkeavat tuomioistuimista. Lautakunnat kuuluvat sosiaali- ja terveysministeriön sekä opetusministeriön toimialaan. Lautakuntien jäsenet ovat enimmäkseen sivutoimisia ja koostuvat lähinnä ministeri-

öiden virkamiehistä sekä työmarkkinajärjestöjen edustajista ja lääkärjäsenistä. Virkamiesten toimeenpanovalta sekoittuu lautakunnissa tuomiovallan käyttöön. Merkittävä osa kansalaisten kokemista oikeusturvaongelmista liittyy hallintopäätöksiin sosiaaliturvan alalla. Siksi sosiaaliturvan muutoksenhaku tulisi ottaa kokonaistarkastelun kohteeksi ja pohtia alan lainkäytön muuttamisesta sellaiseksi, joka paremmin vastaisi oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin vaatimuksia ja joka ylläpitäisi kansalaisten luottamusta lakiin.

Mika Ilveskero

Kuva: Elias Irola

Aleksin laatta

Kun Keisarillinen Senaatti oli vahvistanut Klubin säännöt 25.4.1876, tarvittiin sopiva kokoontumispaikka.

■ Sellainen löytyikin ja jo kesäkuun alusta 1876 vuokrattiin Aleksanterinkatu 46:sta sali ja kaksi pientä huonetta.

Vuokranantaja neiti Enqvist kalusti huoneet ja huolehti ravintolan pitämisestä. Vuokrasuhde kesti vain yhden vuoden. Tämän ensimmäisen oman kokoontumispaikan merkiksi on nyt kiinnitetty kuvassa näkyvä laatta Aleksanterinkatu 46:ssa nyt olevan rakennuksen seinälle.

Elias Irola

kuva: Veikko Hannula

Tampereen Suomalainen Klubi 120 vuotta

■ ■ Vahvasti suomalaisuuteen pohjaava veljesklubimme täytti juhlavasti 120 vuotta. Helsingistä matkasivat vieraisille puheenjohtajamme Johannes Koroma rouvineen, Henrik Lamberg, Leif Nordin ja Leif Eklöf. Klubin tiloissa onnitteli Johannes Tampereen puheenjohtajaa Kari Neilimoa juhlapäivän johdosta. Henkka Lamberg esitti tässä yhteydessä aarian, josta Neilimo oli erityisen otettu. Hän mainitsi vielä pääjuhlassakin kiitoksen tervehdyksestämme. Jätimme tamperelaisille Sture Gripenbergin Klubim-

me Mannerheim- taulusarjan. Se tullaan sijoittamaan arvoiseensa paikkaan, sanoi Neilimo.

Kuvassa vasemmalta Tampereen Suomalaisen klubin varaesimies, ylimetsänhoitaja Markku Rauhalampi, esimies, maisteri Timo Tulomaa, Klubin puheenjohtaja, vuorineuvos Kari Neilimo ja klubin varapuheenjohtaja hallintotieteen tohtori Pasi-Heikki Rannisto.

Pääjuhlassa kuulumme Satakunnan Sotilassoittokunnan musisointia ja ohjelma alkoi hie-

nosti Finlandialla. Kuulimme puheenjohtajan juhlapuheen ja varapuheenjohtaja Pasi-Heikki Ranniston puheen suomalaisuudelle. Ohjelmassa oli lisäksi tamperelaisien vaikuttajien tervehdykset ja monia musiikki- ja lausuntaesityksiä. Tilaisuus päättyi isänmaallisesti yhdessä laulettuun Maamme-lauluun. Sekä meidän Klubillamme että tamperelaisilla on yhteinen arvopohja ja se säteili koko ohjelmaan.

Leif Eklöf

Kuva: Seppo Leskinen

Klubi tukee Kansalliskirjaston karttahoanketta

■ ■ Karttakokoelmat sekä kartografian historiaan liittyvä kirjallisuus ovat Kansalliskirjaston kokoelmien painoalueita. Laaja kotimaisten painettujen karttojen kokoelma käsittää noin 70 000 karttaa 1500-luvulta nykypäiviin. Ensimmäiset suomalaispainojen karttatyöt ovat 1800-luvun alkuu-

lelta. Kartat ovat tutkimuksen keskeinen lähteaineisto ja suosittu tiedonhaun ja harrastuksen kohde. Osa aineistosta on saatavilla ainoastaan Kansalliskirjastossa. Valikoima tärkeimpiä karttoja on digitoitava sekä aineiston saatavuuden parantamiseksi että turvallisuussyistä.

Kiireisin digitoitava kokonai-

suus ovat runsaasti käytettävät Suomen yleiskartat, jotka kuvaavat Suomen valtiollisen aseman muutoksia ja sisäistä hallintohis-

toriaa. Tätä aineistoa käytetään varsinkin historiallisten ja kulttuurihistoriallisten teosten kuvituksena.

Johtokunta päätti Kansalliskirjaston kanssa käytyjen neuvottelujen jälkeen, että Klubi osallistuu karttakokoelman digitointihankkeeseen vuosina 2011-2013 siten, että se tukee hanketta kunakin vuonna 4000 eurola. Kohteeksi valittiin 80 karttaa kokoelmasta Suomen karttakuva 1500-luvulta 1900-luvun puoliväliin.

Kansalliskirjaston johtaja, professori ja klubiveli Kai Ekholm luovutti toukokuussa Klubille korkeatasoisen kopion itsenäisen Suomen ensimmäisestä kartasta vuodelta 1918.

Olli Alho

Helsingin Suomalaisen Klubin kuva-arkisto

Klubille perustettu kuva-arkisto on avattu jäsenten käyttöön netissä Klubin sisäisillä jäsen sivuilla, kuten lehdessemme on aikaisemmin kerrottu.

■ ■ Keväällä 2009 heräsi ajatus saada Klubilla lähinnä digitaalisessa muodossa otetut valokuvat jollakin sopivalla järjestelmällä mahdollisimman kattavasti tallennetuiksi ja ennen kaikkea myös kaikkien klubilaisten nähtävillä. Aiemmin kuva-aineisto oli osin hajallaan eri palvelimilla ja yksityisillä koneilla. Tarkoituksena

ollut luoda helposti päivitettävä ja selattava kuva-arkisto yhdelle palvelimelle siten että kuvat järjestellään aika- ja tapahtumatasolla.

Työssä ovat olleet Veikko Hannula, allekirjoittanut Elias Irola, Kalevi Suortti sekä aluksi tekniikka-asiantuntijoina myös Teppo Oranne ja Nikolai Yliroto. Työryhmä nimesi itsensä Klubin kuvakulttuuriryhmäksi. Viestintätoimikunta otti kuvakulttuuriryhmän toimintamuodokseen ja ni-

mesi työryhmän vetäjäksi Veikko Hannulan.

Kuvakulttuuriryhmä on ottanut vastuulleen paitsi siis Klubilla jo olevan kuva-aineiston järjestämisen, myös Klubin tulevien tapahtumien valokuvaamisen. Kuten aikaisemminkin, klubimestarit ovat edelleen mukana tilaisuuksien valokuvaajina, mutta heidän lisäksi etenkin Klubilehteä silmälläpitäen on lehtijuttujen kuvitusvastuuta jaettu etukäteen työryhmän jäsenille.

Osa uusista kuvista päättyi Klubilehteen ja uusia kuvia tallennetaan myös kuva-arkistoon. Tallennustyö etenee siten, että uusimmat kuvat pyritään saamaan ensin nähtävillä ja muut työn edetessä. Kuva-arkisto on järjestetty albumimuotoon niin että saman tapahtuman kuvat ovat aina yhtenä tiedostona ja tiedostot on järjestetty kronologiseen järjestykseen. Muitakin hakumenettelyjä voidaan luonnollisesti kehitellä.

Kun kuvien tallentamisen tar-

koituksena on kerätä ja järjestellä Klubin kuvallista historiaa, niiden valinnassa on pyritty siihen, että kuva-arkisto mahdollisimman hyvin kertoisi Klubin tapahtumista. Siihen kuuluu, että kuvataan esityksen pitäjää, esitelmöitsijöitä tai ohjelmansuorittajia ja myös tilaisuuksissa läsnä olevia klubilaisia. Onkin lähdetty siitä, kun kuva-arkisto on nähtävissä vain Klubin sisäisillä nettisivuilla, että kuvattavilta ei erikseen pyydetä lupaa kuvaamiseen. Kuvat on tar-

koitettu ensisijassa katseltaviksi. Niiden järjestelmällinen tallentaminen tai julkaiseminen muussa yhteydessä kuin Klubilehdessä edellyttää kuvaajan ja kuvakulttuuriryhmän nimenomaista suostumusta ja luonnollisesti aina myös kuvaajan nimen mainitsemista.

Helsingin Suomalaisen Klubin kuva-arkistoon pääset jäsenkortin tunnuksilla osoitteesta www.klubi.biz/intra

Elias Irola

KLUBILAISET viikinkien ja karjalaisten kauppiaiden

ikivanhalla vesireitillä Nevalta Moskovaan

Syvärillä rannat ovat autiot –kuten 70 vuotta sitten

Klubin matkalle 4.-10.8. osallistuneet 32 suomalaista matkustajaa (ml. avetit) kokivat ikivanhalla kauppa-alusreitillä Nevalta läpi Karjalan, ja Stalinin kanavaa ja Volgaä pitkin aina Moskovaan asti, unohtumattomia elämyksiä. Järjestelyistä vastasivat SoileTours Oy sekä alus m/s Volga Dream'in mainio 60 hengen miehistö, joka palveli kaikkiaan 80 matkustajaa. Muuta mukavaa tapaa tutustua tähän alueeseen kuin laivamatkat ei liene! Matkailijaoston pyynnöstä luonnehdin matkaa muiden klubiveljien ja avetitien hyväksi.

■ ■ Reitti kulki lukuisten sulkujen kautta yli 1300 km:n matkan Pietarista Nevaa Laatokalle, Syväriä Ääniselle, Vytegran kanavaa Valkialle Järvelle (Belozero) ja Sheksna -joelle, taas sulkujen avulla vanhan "raahausreitit"

tilalle kaivettua kanavaa pitkin Volgalle ja lopuksi kanavaa pitkin Moskva-joelle ja Moskovaan. Viikingit ja karjalaiset kauppiat olivat käyttäneet reittiä kauppatarkoillaan aina Bagdadiin asti. Euroopassa "opiskelleen" Pietari Suuren johdolla väylää ja sen kalustoa oli suunnattomasti parannettu ja otettu käyttöön mm. eurooppalainen sulkutekniikka. Sen avulla Stalinin aikana Neuvostoliitto pääsi sisävesijärjestelmien avulla viidelle valtamerelle. Uuden Saimaan kanavan ja sen syväväylien rakentamisen jättihankkeessa Suomessa käytettiin myös hyväksi saksalaista sulkusuunnittelutekniikkaa kuten Neuvostoliitossa oli tehty.

Syväriin varrella Mandrogan turistikylässä muutamit veljet nauttivat loistavasta venäläisestä kiertämisestä "kosteasta"

saunasta, uivat ja muistelivat tasan 70 vuotta aiemmin Syväriä uineita muita suomalaisia. Vodkamuseossa käytiin. Äänisellä nähtiin Kizhin saari ja sen sipulikupolien paanuja myöten puusta rakennettuja kirkkoja ja muita rakennuksia. Laivassa yhteislaulettiin "Äänisen aallot". Goritsy'ssa, jota 1600-luvulla puolalaiset olivat vuosia piirittäneet, näimme upean Kiril'in luostarin ja kuulimme sen menneestä vauraudesta, jota Iivana Julmakin tuki. Volgalla käytiin Jaroslavlissa, jossa uusimman tutkimuksen mukaan 800-luvun alussa perustettiin Novgorodin Venäjä. (Myytiin mukaan prinssi Jaroslav kukisti siellä vuonna 1010 jättiläismäisen karhun - tarina tarkoittaa slaaviheimon voittoa suomensukuista heimoista, jotka palvoivat karhua.) Viime vuonna 1000-vuo-

tisjuhliaan viettänyt Jaroslavl oli ennen Pietarin perustamista Moskovan ”sijaispääkaupunki” uhkatilanteissa.

Volgalla Uglich’issa näimme kauniin kirkon, jonka kaupunkilaiset olivat rakentaneet Dmitrin, Iivana Julman murhatun pojan, kunnian palauttamiseksi. Uglichissa muutamit veljet myös uivat ”Äiti Volgassa”. Ainoa koettu hankaluus sattui matkan lopussa – jouduimme poistumaan laivasta jo viimeisellä sululla ennen Moskovaa, josta bussi vei meidät lentokentälle. Odottelimme siellä useita tunteja aikataulun mukaista lennon lähtöä.

Mitään muuta mukavaa tapaa tutustua tähän alueeseen kuin laivamatkat ei liene!

Suomen 1960–1980 -luvulla toteuttama vesirakennuksen jättilihanke, uuden Saimaan kanavan ja siihen liittyvien syväväylästöjen rakentaminen, käytti sekin hyväkseen saksalaista sulkusuunnittelutekniikkaa kuten Neuvostoliitossakin hieman aiemmin oli tehty.

Uusimman tutkimuksen mukaan perustettiin Novgorodin Venäjä 800-luvun alussa. Nimensä Jaroslavl sai myytin mukaan prinssi Jaroslavin kukistettua siellä vuonna 1010 jättiläismäisen karhun – tarina tarkoittanee slaaviheimon voittoa Novgorodin perustamiseen osallistuneista suomensukuisista ”karhunpalvoja” heimoista. Jaroslavl oli ennen Pietarin perustamista toiminut pääkaupunkina.

Erikoisuuksia ja uusia tietoja

Laiva ja sen nuori ja kielitaitoinen henkilöstö ml. taiteilijat tarjosivat poikkeuksellista palve-

lua runsaine ja maukkaine aterioineen. Odotukset ylitti myös tutustumiskohdevalikoima, jossa oli paljon oikeita erikoisuuksia.

Pajariasuntojen, kirkkojen, luostarien sekä niiden ikonien ja

freskojen lisäksi saimme useassa kohteessa kuulla 4–5 -miehiköisen ryhmän upeasti esittämää ortodoksista kirkkolaulua syvine, selkäpiitä värisyttävine bassoineen. Kizhin karjalaiskylä esitteli

aidoissa rakennuksissa häärituaaleja ja -kappioita, maanviljelystä, karjanhoitoa, puutöitä jne. Laivassa kuvattiin korkeatasoisin filmiesityksin tsarien historia verisine vaiheineen, ja esitettiin

muutakin venäläisyyteen liittyvää, kuten matrojshka –maalauksia, blinien ja pelmenien paisto jne. Laivan loistavien piano- ja harmonikkamuusikoiden ohjelmisto ulottui venäläisklassikoista jazziin ja kansansävelmiin.

Erikoisuus oli myös peräkkäällä järjestetty rapuillallinen Syvärillä. SoileToursin jo talvella aloittamia järjestelyjä olivat voimakkaasti tukeneet veljet Heikki Tavela sekä Lauri Palojärvi, joka lisäksi johti keittiössä ”pikkutunneille” ulottuneen rapujen keiton oman reseptinsä mukaan. AU:lla Kupari valvoi rapujen esillepanoa ja veli Edi Kupari johti laulua. Ravut olivat paikallisia viljeltyjä jokirapuja, joiden suuri koko (keskimäärin 13–14 cm!) ja mainio maku olivat syöjille myönteinen yllätys. Saatavilla olevista vodkallaaduista ainoastaan ”Tsarskaja” oli ”siedettävän” pehmeää, mutta vakavimmin asiaan suhtautuneiden mielestä Suomesta erityisesti tuotu Koskenkorva selvästi parempaa. Onkohan tsaarinhovin perinteinen herkku, nyt viljeltyinä, valtaamassa asemansa takaisin Pietarissa?

Ymmärrys Karjalasta täsmen tyi tällä matkalla. Nykyisen tiedekäsityksen mukaan Karjalan rajaavat Kymi-Saimaa- Pielinen lännessä, Neva ja Laatokka etelässä, Ääninen idässä ja Viena pohjoisessa. Valtaosa koko Karjalan asukkaista oli pakanuuden jälkeen ortodokseja, kun taas länsiosiin, Kannaksen ja Laatokan Karjalaan, muutti 1000–1600

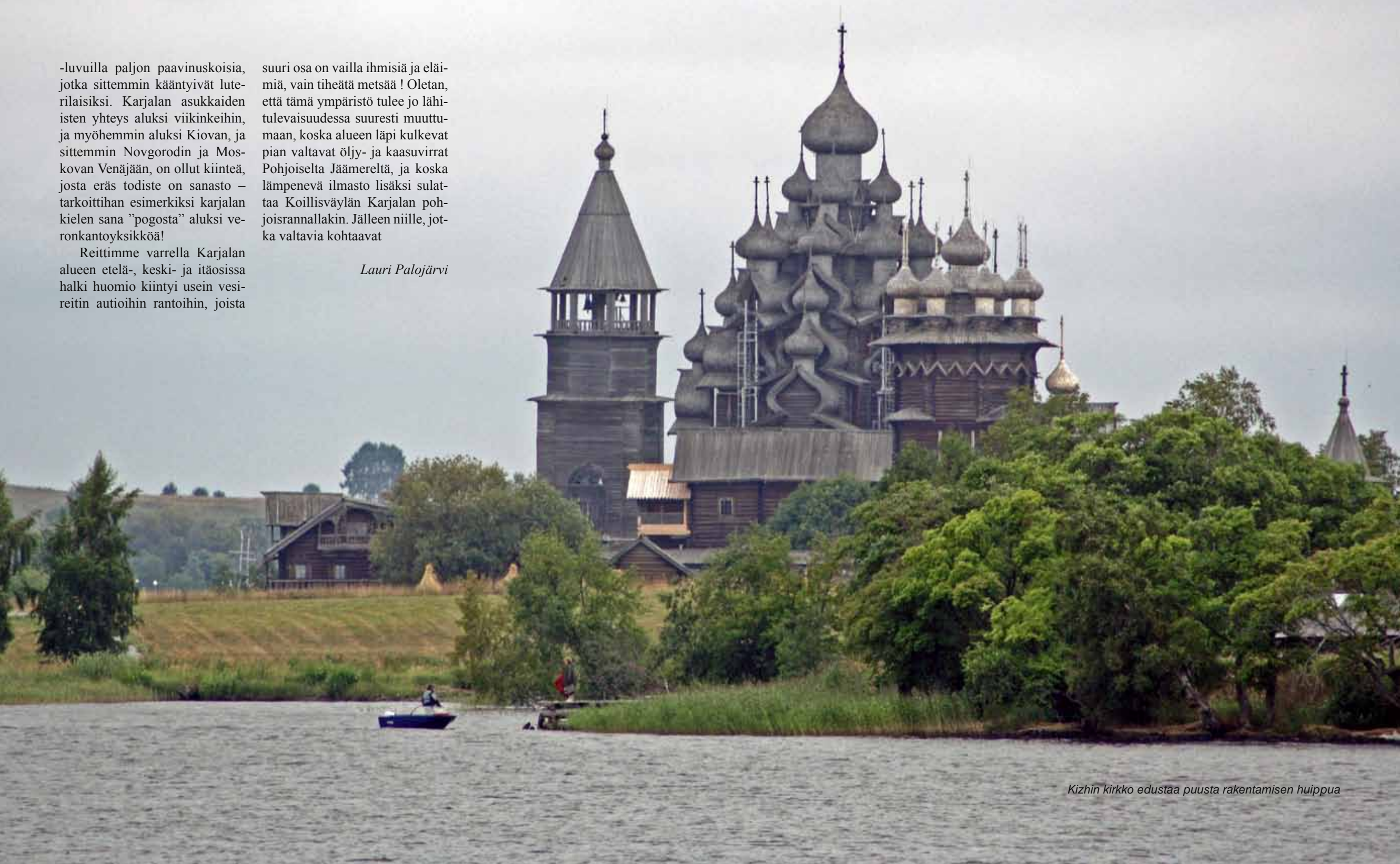
Uglichissa kuultiin myös naisten esittämää kirkkolaulua

-luvuilla paljon paavinuskaisia, jotka sittemmin kääntyivät luterilaisiksi. Karjalan asukkaiden isten yhteys aluksi viikinkeihin, ja myöhemmin aluksi Kiovan, ja sittemmin Novgorodin ja Moskovan Venäjään, on ollut kiinteä, josta eräs todiste on sanasto – tarkoittihan esimerkiksi karjalan kielen sana ”pogosta” aluksi veronkantoyksikköä!

Reittimme varrella Karjalan alueen etelä-, keski- ja itäosissa halki huomio kiintyi usein vesireitin autioihin rantoihin, joista

suuri osa on vailla ihmisiä ja eläimiä, vain tiheätä metsää! Oletan, että tämä ympäristö tulee jo lähitulevaisuudessa suuresti muuttumaan, koska alueen läpi kulkevat pian valtavat öljy- ja kaasuvirrat Pohjoiselta Jäämereltä, ja koska lämpenevä ilmasto lisäksi sulattaa Koillisväylän Karjalan pohjoisrannallakin. Jälleen niille, jotka valtavia kohtaavat

Lauri Palojärvi

Kizhin kirkko edustaa puusta rakentamisen huippua

Klubissa uusi kokoelma kuvanveistoa

Suomalaisen Klubin 135-vuotisjuhlavuotena on klubin huoneiston toiseen kerrokseen saatu näytteille monipuolinen ja laaja kokoelma suomalaista kuvanveistoa. Sinne hankittuun vitriiniin on sijoitettu 28 suomalaisen kuvanveistäjän muovailemaa yli 70 pronssista muotokuvamitalia. Klubi on saanut mitalit vuosikymmenien aikana.

■ ■ Tämä pysyvä näyttely keskittyy esittelemään, miten kuvanveistäjät ovat muovaileet pronssiin kuvia klubin jäsenenä olleista tai edelleen jäsenenä olevista henkilöistä. Joko näiden henkilöiden taustayhteisöt tai mitalissa kuvatut henkilöt itse ovat eri tilanteissa luovuttaneet mitalit klubille.

Klubin varastosta löytyi noin 100 klubille luovutettua pronssista taidemitalia. Juhlavuodeksi niistä päätettiin rakentaa pysyvä näyttely. Muotokuvamitalien lisäksi varastossa oli mm. eri likeyritysten ja järjestöjen esimerkiksi vuosijuhliensa kunniaksi teettämiä mitaliteita. Näitä oli klubille luovutettu mm. klubin merkkipäivien yhteydessä.

Tässä vaiheessa katsottiin aiheelliseksi keskittyä näytteillepanossa esittelemään nimenomaan klubin jäsenistä muovailtuja mitaliteita. Näitä oli klubin varastossa runsaat 40. Osa näissä mitaliteissa kuvatuista henkilöistä on edelleen klubin jäseniä. Mitaliteihin kuuluu kirjoista ja arkistoista kokosin luettelon niistä suoma-

laisista henkilöistä, joista vuosikymmenien mittaan on tehty mitaliteita. Klubin vanhoista jäsenluetteloista saatoinkin puolestaan selvittää, ketkä heistä olivat olleet aikoinaan klubin jäseniä. Näin voin todeta, että kaikkiaan yli sadasta klubin jäsenestä on aikojen kuluessa tehty taidemitali.

Mitalit teettäneiden taustayhteisöjen, mitalin kohteena olleiden henkilöiden tai mitalin muovaileen kuvanveistäjän puoleen kääntymällä sain muotokuvamitaliteiden kokoelmaa kartutetuksi niin, että vitriinissä on nähtävissä siis runsaat 70 muotokuvamitalia. Lisäksi vitriiniin on laitettu näytteille Suomalaisen Klubin oma

mitali sekä klubia lähellä olevien yhteisöjä tai henkilöitä kuvaavia mitaliteita kuten Oulun Suomalaisen Klubin mitali sekä mitalit Mannerheimistä ja Sibeliuksesta.

Laaja joukko kuvanveistäjiä

Kiinnostus taidemitaleihin ja yleensäkin suomalainen mitalitaide alkoi Suomessa voimistua 1960-luvulla. Samalla vuosikymmenellä perustettiin Suomen Mitalitaiteen Kilta edistämään mitalitaiteita. Mitalien teettäminen voimistui 1970- ja 1980-luvulla. Nykyään valmistuu edelleen useita mitaliteita vuosittain.

Mitalitaiteen kehitys näkyy

myös klubin jäsenistä tehtyjen mitalien valmistumisvuosista. Kuvanveistäjä Emil Wikströmin vuonna 1926 klubin jäsenestä Agaton Meurmanista muovailema mitali on vanhin. Vain neljä vitriinissä olevaa mitalia on tehty ennen 1960-lukua. 1960-luvulta on kahdeksan mitalia, 1970-luvulta 20 mitalia ja 1980-luvulta eniten eli 22 mitalia. 2000-luvulta on seitsemän mitalia.

Suomalaisen Klubin jäsenistä muovailtujen taidemitalien tekijöinä esiintyy tunnettuja kuvanveistäjiä. Jotkut heistä tulivat hyvin arvostetuiksi mitalien tekijöinä. Esimerkiksi kuvanveistäjä Aimo Tukiainen on tehnyt yksitoista klubin vitriinin mitaleista, kuvanveistäjä Heikki Häiväoja kymmenen, kuvanveistäjä Raimo Heino seitsemän ja Kauko Räsänen kuusi.

Heidän lisäksi vitriineissä olevia mitaleita ovat muovailleet seuraavat kuvanveistäjät:

Wäinö Aaltonen, Eila Hiltunen, Armas Hutri, Toivo Jaatinen, Oskari Jauhiainen, Kalervo Kallio, Erkki Kannosto, Harri Kivijärvi, Pekka Kontio, Teuvo Kotilainen, Pertti Kukkonen, Armas Lähteenkorva, Laura Neuvo, Pentti Papinaho, Matti Peltokangas, Gerda Qvist, Essi Renvall, Terho Sakki, Kain Tapper, Nina Terno, Teuvo Varja, Emil Wikström ja Tapio Wirkkala.

Pronssiin ikuistetut

Mitalivitriinissä on seuraavista klubin entisistä tai nykyisistä jäsenistä tehdyt mitalit:

Kalle Achte, Juhani Aho, Akseli Airo, Teuvo Angervo, Raf. Haarla, Heikki Haavisto, Helge Haavisto, Pentti Halonen, Ilmari Helanto, Martti Hovi, Heikki Huhtamäki, Olavi Jaakkola, K.E. Kallio, Arne Karjalainen, Rafael Koskimies, Yrjö Koskinen, Antti Kukkonen, Jussi Lappi-Seppälä, Larin-Kyösti, Teuvo Larni, Erkki Leikola, Edwin Linkomies, Veikko Löyttyniemi, Sampsa Mantere, A.E. Martola, Agaton Meurman, Lauri Malmberg, P.M. Myberg, V.P. Nenonen, Frithiof Nevanlinna, J.E. Niemi, Pertti Niemistö, Väinö Nuorteva, J.K. Paasikivi, Ernst Palmén, Erkki Partanen, Olli Parviainen, Teivo Pentikäinen, Tapio Penttilä, Yrjö Pessi, Mikko Pohtola, Martti Pokela, Jorma Pätiälä, Uolevi Raade, Paavo Ravila, Esko Rekola, Huugo Raninen, Urpo Rattia, Risto Ryti, Mauno Saalasti, R. Erik Serlachius, Gustaf Serlachius, Jean Sibelius, Veikko Sjöblom, G.W.Sohlberg, Paavo V. Suominen, Lauri Sutela, Werner Söderström, Jalmari Jäntti, Einari Teräsvirta, Mika Tiivola, Sakari Timonen, Päiviö Tommila, Martti Turunen, Juuso Walden, Paavo Vara, Antti Wihuri, Aimo Viitala, Matti Virkkunen, Bernhard Wuolle, Otto Vuorio, Arvo Ylppö.

Kokoelmasta puuttuu vielä useita jäsenmitaleita. Tiedetään, että ainakin seuraavista klubin entisistä tai nykyisistä jäsenistä on muovailtu mitalit ja ne otetaan mielellään klubin kokoelmaan: Eino J. Aro, Niilo Hallman, Jaakko Hemmi, Kalle Kallio, William Kerppola, Erkki Kinnunen, Lauri Kivekäs, Juuso Kivimäki, Aarne Koskelo, Gunnar Laatio, Anto Leikola, Niilo Luukanen, Sakari Mustakallio, Olavi Neuvo, Onni Oja, Paavo Pekkanen, Mauri Poh-to, Kauko Rastas, Ylermi Runko, Klaus Selinheimo, Aarne Sihvo, J.S. Sirén, Sakari Sohlberg, Pekka Somer, Matti Sulamaa, Paavo Talvela, Eero Tammissalo, Erkki Tanttu, Ilmari Turja, Mauno Vannas, Armas Vartiainen ja Matti Viherjuuri.

*Veikko Löyttyniemi
(Kirjoittaja on toiminut Suomen
Mitalitaiteen Killan puheenjohtajana vuosina 1998–2007.)*

Klubilaisille on tilattu tyylikkääitä sinisiä silkkisolmioita. Kuviona on Klubin ratastunnus. Hinta on 50 € koteloineen. Solmioita saatavana klubimestareilta.

POINTCOOL - SERVICE OY

Suurkeittiölaiteiden ja
kylmäkalusteiden huolto
pääkaupunkiseudulla

Pointcool - Service Oy
Konetie 1
04300 Tuusula
Puh. 09-8387 420
Fax 09-8387 4220
e-mail. pointcool@pointcool.fi

Suomalaisen Klubin nelinpeli- mestaruus- kisat

Klubin tenniksen nelinpeli-
mestaruuskisat 2011 järjeste-
tään sunnuntaina 6. marras-
kuuta Talin Tenniskeskuksessa
kello 11.30 alkaen. Pelit alka-
vat tasan 11.30 joten paikalla
po. viimeistään 20 minuuttia
ennen pelien alkua. Sarjat
ovat alle 60 vuotta ja yli 60
vuotta.

■ Kisa pelataan nelinpeleinä
ns. Round Robin -systeemillä.

Osallistumismaksu on 15 eu-
roa, joka maksetaan klubin tilille
147030-254808

(lisätietoja kohtaan merkin-
nällä ”tennis”). Ilmoittautumiset
31.10.2011 mennessä sähköpos-
tilla: jussi.neste@talintenniskes-
kus.fi tai puhelimitse 050 588
3250.

*Tennisterveisin
Jussi Neste*

HELSINGIN SUOMALAISEN
KLUBIN KUORO

**KLUBIN KUORON JUHLAVUODEN
JOULUKONSERTTI
VANHASSA KIRKOSSA
SUNNUNTAINA 19.12.2010 KLO 21:00**

KUOROA JOHTAA HENRIK LAMBERG

ENNAKKOVARAUKSET: HELSINGIN SUOMALAINEN KLUBI
PUH. (09) 586 8830, KLUBIMESTARI@KLUBI.FI TAI KUORON JÄSENET.

KONSERTIN 15 EURON KANNATUSMAKSUN MAKSANEILLE OHJELMA KIRKON OVELTA.

TERVETULOA!

75-vuotias Berggren Group onnittelee
135-vuotiasta Helsingin Suomalaista Klubia!
Olkoon tulevaisuus loistelasia!

BERGGREN
GROUP ®

IPR-PALVELUMME: TUTKIMUS | SUOJAUS | HALLINTA | LAKIASIAT | VALVONTA | IPR BUSINESS

www.berggren.eu p. 010 227 2000 Antinkatu 3 c, 00100 Helsinki